

RĂSĂRITUL SOARELUI
(Rising Of The Sun)

18 aprilie 1965
Jeffersonville, Indiana, S.U.A.
William Branham

Doamne, suntem adunați în această frumoasă dimineață de Paști, vedem cum se desfac mugurii pomilor din care se hrănesc albinele, vedem cum se bucură păsările de parcă inimile lor ar cânta de bucurie pentru că este sărbătoarea învierii; noi credem că Tu ai înviat pe Isus din morți cu mulți ani în urmă, iar noi sărbătorim azi aceasta ca amintire.

Doamne, îngăduie să se facă aici, între noi, o sărbătoare a învierii. Fie ca noi, ca slujitori ai Tăi, să înțelegem Cuvântul Tău, căci noi avem părtășie cu Tine și **acum, fiind înviați împreună cu El, suntem așezați cu El în locurile cerești.**

Binecuvântează acest serviciu divin din acest loc și oriunde se ascultă prin transmisie telefonică. Vindecă pe bolnavi, la fel pe cei ce sunt în grele încercări. Să fie pentru ei o sărbătoare a învierii și o eliberare de boli, primind putere de la Tine; iar acei ce sunt morți în păcate **să primească viață prin Hristos.** Și noi Te vom lăuda, pentru că ne-am rugat în Numele Lui. Amin!

Eu cred că este o favoare deosebită pentru mine, să fiu azi din nou în Jeffersonville, Indiana, în dimineața aceasta frumoasă, în adunarea aceasta mare. Sala este arhiplină, iar oamenii se înghesuie înăuntru, ca și afară. Vouă, celor care ascultați prin transmisie telefonică, vă spun că aici este o dimineață minunată.

Azi dimineață o pasăre a venit la geamul meu, lovindu-se cu pieptul ei roșu de geam, dându-mi deșteptarea la ora 5. Parcă vroia să

cânte de bucurie pentru ziua aceasta frumoasă, cu gândul că „El a înviat!” Eu am crezut tot timpul că păsărica aceasta îmi este ca un prieten, pentru că o iubesc. O legendă spune aici la noi că o pasăre micuță, cafenie, L-ar fi văzut pe Domnul pe cruce, acolo unde a ajuns El pentru păcatele noastre. Și normal, această pasăre nu avea păcate. El nu trebuia să moară pentru păsări, dar pasărea ar fi zburat pe cruce, încercând să-I scoată cuiele cu ciocul; și astfel pieptul ei s-ar fi făcut tot roșu. Așa să fie și pieptul meu, ca un scut cu care încerc să apăr această cauză minunată pentru care a murit El. Eu știu că timpul nostru de aici este limitat, mai ales pentru prietenii care ascultă prin transmisiune, dar vreau să vă fac atenți la o fotografie care a fost făcută nu demult. Ea este o împlinire a unei viziuni pe care am avut-o aici, în casa aceasta a Domnului și în care mi se spunea să părăsesc Indiana și să mă duc în Arizona, unde mă voi întâlni cu șapte îngeri în forma unei piramide. Eu nu știam ce se va întâmpla, dar mai târziu, când am stat acolo, am crezut că am ajuns la sfârșitul vieții mele, și nimeni nu poate să rămână în viață după acea detunătură. (Voi toți cunoașteți această întâmplare). Apoi, într-o dimineață, când eram în rugăciune, în locul numit Sabino-Canyon, mi s-a dat o sabie în mână, spunându-mi-se: „Acesta este Cuvântul – Sabia Cuvântului.”

Mai târziu au apărut îngerii, așa cum făgăduise Duhul înainte și în același timp, s-a ridicat o lumină puternică de pe locul acela unde stăteam, mișcându-se cam 50 de km în sus, formând un cerc asemănător cu aripile îngerilor și desenând pe cer forma unei piramide, cam în același fel cum apăruseră îngerii, într-o înfățișare asemănătoare.

Oamenii de știință din Mexico au făcut fotografia, în timp ce lumina se mișca în nordul Arizonai, unde a spus Duhul ca să stau (la 65 de km nord-est de Tucson). Apariția acesta luminoasă s-a ridicat în văzduh și revista „Life” a publicat fotografiile despre un inexplicabil eveniment în sferele înalte, unde nu sunt nici un fel de vapori sau umezeală. Era înalt de 48 de km și lat de circa 43 de km, venind chiar acolo de unde fuseseră îngerii.

Da, oamenii de știință au întrebat, ca să afle ceva. Unul din Tucson a vrut să afle importanța acestei apariții, dar eu nu le-am spus nimic. Voi știți că totul fusese spus dinainte, dar lucrul acesta nu era pentru ei, era doar pentru voi.

Acolo El mi-a spus: „Cele șapte peceti vor fi descoperite – deschise. Cele șapte taine, de șapte ori pecetluite, care au fost ascunse dinaintea întemeierii lumii, vor fi descoperite.” Și noi, care în comparație cu lumea creștină, suntem doar o mică grupare, ne-am bucurat pentru aceste **binecuvântări ascultând tainele** despre căsătorie, despărțire, sămânța șarpelui și altele. Toate aceste întrebări diferite ni s-au descoperit complet, nu prin oameni, ci de **însuși Dumnezeu, care a deschis și a descoperit aceste șapte taine** despre Biserică, cum a fost ea la început în Hristos, și cum va fi ea descoperită în zilele de pe urmă.

Fotografia făcută atunci este afară pe perete. Am fotografia și în față - este în revista „Life”. Aș vrea să știu dacă ascultătorii mei au privit vreodată fotografia așa cum ar trebui.

Cred că mai știți că, atunci când a venit această vedenie, eu predicam despre tema din Apocalipsa, despre judecătorii din vechime și cum Îl vedem pe Domnul Isus în Apocalipsa 1.

Când am început să studiem cele șapte epoci ale Bisericii, chiar înaintea deschiderii celor șapte peceti, Domnul Isus era arătat acolo - părul Lui era ca lâna albă. Eu v-am povestit că judecătorii englezi, pe timpuri, când mergeau la tribunal sau la judecătorie, pentru a fi investiți prin depunerea jurământului, ei primeau astfel autoritatea supremă, și anume: purtau o perucă albă pe cap, **ceea ce reprezintă autoritatea supremă.**

Dacă veți întoarce această fotografie veți vedea că este chiar Hristos. Vedeți, ochii Lui, totul arată desăvârșit. El poartă părul alb, maiestatea supremă a Judecătorului cerului și al pământului. Vedeți ochii Lui, nasul și gura Lui? Întoarceți poza în altă poziție, așa cum ar trebui să fie. Puteți să vedeți? El este Judecătorul Suprem și nu există altul afară de El. Lucrul acesta concordă și **este o dovadă că Mesajul este adevărat.** Este Adevărul. Asta nu-L face o a treia persoană, **ci El este singura Persoană cu peruca albă.** Vedeți în partea întunecoasă a fotografiei fața Lui, ochii, barba? Observați! El privește. De la El vine această lumină, care strălucește de pe partea dreaptă spre stânga, înspre care privește. Pe cruce El la fel a privit, dând har păcătosului de pe cruce. **În lumina învierii Sale, vrem să mergem în Numele Său.**

Aș dori ca acum, dimineața, să rămân mai mult timp și să

discutăm mai amănunțit asupra acestor apariții deosebite. Este ceva sigur, fără nici o umbră de îndoială, pentru că în ultimii 30-35 de ani s-a dovedit ca un adevăr chiar în această biserică, mai ales când a venit lumina asupra noastră jos, la râu, aici în Jeffersonville, în 1933. Era aceeași lumină. El a spus atunci următoarele cuvinte: „**Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, tot așa va merge mesajul tău înaintea celei de-a doua veniri.**”

Suntem în timpul sfârșitului. Noi vedem asta. Câteodată ne mirăm de ce nu s-a răspândit Mesajul pe întreg pământul. Dacă va vrea Dumnezeu, vom încerca să explicăm și lucrul acesta.

Acum aș vrea să deschideți Bibliile voastre – căci noi credem că **mai întâi trebuie să vină Cuvântul**, citirea Cuvântului. Eu întotdeauna citesc mai întâi, pentru că cuvintele mele sunt cuvintele unui om, deci eu pot greși, dar **Cuvântul lui Dumnezeu nu poate da greș**. Acum vrem să citim un text din Sfânta Scriptură. Aș vrea să ne îndreptăm mai întâi spre trei texte, pe care le-am ales să le citim.

Un text este scris în Apocalipsa 1:17-18. Este un text unde El apare cu părul ca lâna albă și cu picioarele ca arama aprinsă. Apoi, aș vrea să mai citim din Romani 8:11. Eu am ales azi dimineață trei texte din Biblie, pe care vreau să le citesc pentru mesajul meu, pe care mi l-a pus Domnul pe inimă, cu ocazia amintirii despre înviere. O să citim și al treilea text, mai încolo, cel din Marcu 16:1-2. De aici voi lua toată predica.

În Apocalipsa 1:17-18 citim: „*Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. EL Și-a pus mâna dreaptă peste mine, și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.*”

În Romani 8:11 citim: „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*”

Iar acum citim din Marcu 16, versetul 1 și 2: „*După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salome, au cumpărat miresme, ca să ducă să unșă trupul lui Isus. În ziua dintâi a săptămânii, s-au dus la mormânt dis de dimineață, pe când răsărea*

soarele.”

Titlul pe care l-aș putea da predicii este: „**RĂSĂRITUL SOARELUI**”, iar ca temă: „**PUTEREA DĂTĂTOARE DE VIAȚĂ**”.

Da, poate ați auzit deja azi la radio diferiți predicatori vorbind. Și fratele Neville a vorbit în dimineața aceasta despre tema învierii. Eu m-am gândit să luminez tema aceasta din alt unghi, însă nu pentru a mă deosebi de ceilalți, ci doar pentru a adăuga mai multă lumină. Dar din orice unghi ai privi, **Scriptura Îl arată întotdeauna pe Isus Hristos**. Voi nu puteți să vă îndepărtați de aceasta: Biblia Îl vestește întotdeauna pe El. Da, astăzi lumea sărbătorește, printr-un serviciu divin, în toate bisericile, amintirea despre **cel mai mare triumf pe care l-a avut vreodată omenirea**. Mă gândesc cum a murit El ca Salvator. Mai întâi s-a născut ca un copil fără vină (nu ar fi putut veni altfel aici pe acest pământ). Dar când a murit, El a făcut ispășire pentru păcatele noastre. S-au mai născut mulți copii drăguți și nevinovați, au existat mulți oameni care au suferit și au murit pentru o cauză bună, dar nu a existat nici unul care să fi înviat prin propria putere, până în ziua de astăzi.

Este cea mai importantă săptămână în istorie, cea mai mare sărbătoare a tuturor timpurilor, această sărbătoare a învierii, când El a adeverit tot ceea ce spusese mai înainte. Un om poate spune ceva, dar nu o putem crede pe deplin, până nu se împlinește, în adevăr, tot ceea ce a spus; așa cum a spus Dumnezeu: „*Cercetați totul și păstrați ceea ce este bun.*” El nu v-ar spune niciodată să faceți ceva ce El nu ar face. Astfel, El a dovedit cine este El - Cel care a murit pentru păcatele noastre.

Deci, această sărbătoare nu este numai o sărbătoare a frumoaselor flori de paști, pălării de paști, iepuri de paști, ouă vopsite și altele, în care am alunecat cu aceste sărbători sfinte; acestea să le lăsăm la o parte, pentru că nu acestea sunt cauza reală, lucrarea despre care vorbim aici.

La fel cum spun oamenii astăzi, că ar trebui să facem spălarea picioarelor doar o dată pe an, în joia mare, iar cina să o luăm în vinerea mare și tot felul de învățături de felul acesta. Ei se ceartă dacă a fost ziua cutare sau cealaltă, dacă să ținem sabatul sau prima zi a săptămânii - toate aceste lucruri sunt doar tradiții. La ce v-ar folosi dacă ați ține timpul postului sau nu? **În noi trebuie să fie Viața**. Este numai o

amintire și această sărbătoare; împotriva ei nu se poate spune nimic, dar ei și-au prezentat (predicatorii de la radio) doar tradițiile lor, lăsând ce este mai important la o parte. Pe Satan nu-l interesează cât de religioși sunteți, cât de buni sunteți, de câte adunări aparțineți sau veți aparține.

Toate acestea nu contează deloc dacă ați trecut pe lângă acea Viață și nu sunteți născuți din nou.

Dumnezeu a înviat pe Isus din morți pentru o zi de amintire stabilită în decursul unui an, pe care o sărbătorim sau **suntem noi părtași ai învierii Sale?** Ce înseamnă pentru mine? Prin credință noi primim faptul că El a înviat din morți, **dar ce înseamnă aceasta pentru mine?** Aceasta s-a întâmplat acum 2000 de ani.

De dimineață stăteam și mă gândeam ce voi spune azi ascultătorilor mei. (Mă durea brațul în urma vaccinului făcut. Urmează să plec cu fiul meu peste ocean și am fost vaccinați împotriva holerei, malariei și altor boli. Este porunca Cezarului să se facă astfel de vaccinuri celor ce vor să meargă în alte țări și Isus a spus „*Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.*”) Mă gândeam că bărbații și femeile acestea își vor orienta viața lor după predica mea. Ce trebuia să spun? Ce trebuia să citesc ca text? În timp ce ședeam încă somnoros acasă, cineva a bătut la ușa din față. Cât știam eu, nu era nimeni în casă afară de mine. Eu ascultam, nu m-am dus imediat. După o clipă am mers în altă cameră și am auzit că cineva bate la ușa camerei de lucru - bătea fără oprire. M-am dus la ușă și am deschis-o și, spre marea mea mirare, acolo stătea o fetiță drăguță, blondă și cu ochi albaștri. Ea arăta ca o frumoasă floare de primăvară – așa ca acestea care sunt aici. Ea mi-a dat o felicitare - era singura pe care o promisem când am părăsit casa (dar știu că atunci când mă voi întoarce vor fi mai multe). Fetița mi-a spus: „Frate Branham, aceasta este de la tata și de la mine.” Ea vroia să fie sigură că și ea este inclusă în această felicitare. Tatăl ei, care suferea de artrită și stă într-un cărucior, a trimis-o cu felicitarea. Am luat-o și i-am mulțumit acelei fetițe scumpe. Ea a plecat imediat de la ușă. Am deschis plicul, iar de pe cartea poștală am scos textul meu din Marcu, capitoul 16, versetele 1 și 2 - Răsăritul soarelui – pe când răsărea soarele. Eu m-am gândit puțin asupra textului, luând din text tema: Puterea dătătoare de viață care L-a înviat pe Isus Hristos din morți.

A fost o vreme în care lumea a fost într-un întuneric complet. Ea era fără formă și goală; totul era acoperit cu apă și stătea așa într-o atmosferă întunecoasă și amorfă. Iar Duhul lui Dumnezeu plutea deasupra apelor și a spus: „*Să fie lumină!*” Dumnezeu a avut un motiv pentru a proceda astfel, pentru că jos, sub oglinda apei, era o sămânță pe care o semănase El. **Acum era necesară lumina soarelui pentru a trezi această sămânță la viață.** Dar prima lumină, pe care a primit-o pământul, a fost Cuvântul lui Dumnezeu vorbit. El a spus: „*Să fie lumină!*”, iar lumina a apărut; întunericul a fost transformat în lumină, pentru a da naștere unei creații de bucurie și viață pe acest pământ.

Duhul lui Dumnezeu, plin de dragoste și de milă, a plutit asupra acestui pământ, în ziua aceasta mare, în prima zi, la începutul creației pe pământ. Soarele răsărea, trimițând razele lui în toate părțile, uscând apele de pe pământ și creând o atmosferă deasupra. Din prima zi, prin lumina soarelui a fost adusă bucurie și viață pentru această sămânță pregătită înainte de întemeierea lumii. A fost un ceas glorios.

Dar acest răsărit de soare nu era nimic față de răsăritul soarelui din dimineața zilei de înviere. De data aceasta, când a apărut soarele pe cer, era un răsărit mai mare decât oricare altul, pentru că, odată cu acest răsărit, a venit o veste mai importantă decât cea a răsăritului de la început. Acest răsărit ne-a adus vestea bună: „El a înviat! El este viu, a înviat din morți, așa cum făgăduise. EL a înviat din morți!”

Când a răsărit soarele prima dată – în Geneza 1 – a adus vestea că va fi viață pe pământ, viața trecătoare. Dar când a apărut soarele de data aceasta, era un răsărit dublu. Nu era numai un răsărit de soare, ci Soarele nostru (Fiul) a înviat ca să aducă viața veșnică pentru întreaga sămânță a lui Dumnezeu pe care El, prin știința lui mai dinainte, a ales-o și a văzut-o pe acest pământ. Așa cum nu putea să apară viața botanică fără lumina soarelui, tot așa și astăzi, când fiii lui Dumnezeu sunt pe pământ, ei nu pot veni la viață veșnică decât prin lumina Fiului. Aleșii Lui au fost cunoscuți înainte de întemeierea lumii. El i-a ales în Sine, mai dinainte. În ziua aceea de Paști, trupurile noastre zăceau undeva în țărâna pământului, pentru că noi suntem țărâna pământului, dar în cer era o carte de aducere aminte. În El erau toate însușirile Lui, iar noi știm acum că Fiul lui Dumnezeu a fost înviat și fiecare fiu ales mai dinainte pentru acest mare eveniment va fi înviat. El a știut că va

avea loc și ce minunat a fost acest răsărit de soare, cu mult mai minunat ca acela de la început.

Când noi primim mesajul, această pecete se deschide, pentru că o pecete conține un mesaj. Dar la acest răsărit de soare, a fost ruptă pecetea Paștelui și taina vieții de după moarte a fost descoperită. Înaintea acestui eveniment, noi nu știam aceasta. Lumea umbla în întuneric, pipăind și crezând tâlcuiri omenești. În inimile oamenilor existau teorii, au fost create tradiții. Oamenii se închinau la idoli, ei se închinau la tot felul de zei. Toți oamenii cu rang și funcție au intrat în mormânt și au rămas în mormânt. Dar pecetea adevărată a fost ruptă și Unul care a trăit așa cum trăim noi și a murit așa cum vom muri noi, a fost înviat din morți! Ce dimineată minunată! Nu a fost niciodată ceva asemănător în istoria omenirii. Taina a fost cunoscută, și anume, că **El este Învierea și Viața.**

Apoi El a zis în dimineața aceea de înviere: „*Pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.*” Nu numai El a avut parte de această înviere, ci toată sămânța care se odihnea în planul dinainte al lui Dumnezeu. Toți s-au făcut părtași la înviere și la viață, pentru că El a spus: „*Pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.*” Aceasta era deschiderea unei peceți. Pentru că El a fost înălțat, toți cei ce sunt în Hristos vor fi înălțați cu El. La acest răsărit de soare Dumnezeu Și-a dovedit și adevărat Cuvântul Său.

Toată umbra și îndoiala care exista în inimile oamenilor dispăruse, pentru că aici era Cel ce trăise odată, mâncă, bea, și s-a făcut părtaș naturii omenești, și care zicea: „*Am putere s-o dau, și am putere s-o iau iarăși.*” Dar acum nu mai era doar o afirmație, ci El a dovedit și a confirmat că este Adevărul. O, ce minunat este! Eu sunt sigur că în dimineața aceasta chiar și noi care credem, nu putem cuprinde ce lucrare mare s-a întâmplat acolo. **Pentru că El a înviat din morți, am înviat și noi din morți, pentru că noi eram în El.**

Observați! Când întunericul acoperea pământul, sămânța nu putea trăi fără lumina soarelui. Dar acum Fiul a fost înviat și tot întunericul a fost înlocuit cu lumină, lumina aceasta împrăștiindu-se peste tot pământul. „El nu este aici, El a înviat!” Ce declarație puternică!

El a confirmat Cuvântul Său. El a dovedit că acesta este adevărul, pentru că El a biruit acum moartea, iadul și mormântul,

treimea Satanei – iad, moarte și mormânt. Aceasta era treimea Satanei, cauzată prin una singură, și aceasta era moarte; prin moarte mergeți în mormânt și, ca păcătos neiertat, în iad. Treimea Satanei, care este moartea, ținuse pe oameni toți anii aceștia în robie; dar acum, adevărata treime a lui Dumnezeu, care este Unul și S-a descoperit în Hristos, care era viața, a rupt pecetea, a biruit pe vrăjmaș și a înviat din morți ca Singurul, Cel Adevărat și Cel viu: „*Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.*”

Singurul Dumnezeu s-a descoperit în trup omenesc, a locuit printre noi și a biruit toți dușmanii, dovedind că treimea lui Satan a fost biruită, iar treimea lui Dumnezeu a fost făcută cunoscută, pentru că numai Dumnezeu are puterea să redea viața. El era Emanuel, Dumnezeu a fost descoperit în trup. Deci, nu este de mirare când spune în Matei 28:18: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Mergeți în toată lumea și faceți ucenici... Eu vă trimit să fiți martorii Mei în toată lumea.*”

El a biruit moartea, iadul și mormântul. Și nu numai atât, El a înviat biruitor având toată puterea cerului și a pământului; tot ce era Tatăl, tot ce era Duhul Sfânt și tot ce era vreodată, era în El. „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.*” Restul, este fără putere; El a biruit totul.

Mai mult decât atât, El a dat ucenicilor Săi, credincioșilor Săi, Cuvântul: „*Nu vă temeți, Eu sunt Cel ce a fost mort și iată că Eu trăiesc în veci. Eu am cheile morții și ale locuinței morților. Eu am biruit totul.*” Nu vă temeți, pentru că orice sămânță aleasă dinainte, orice sămânță dumnezeiască va veni la viață, când lumina Evangheliei se va împrăști asupra pământului. În fiecare epocă va rezulta un seceriș, o recoltă stabilă de Domnul. El a înviat din morți.

O, ce lucrare minunată! „*Eu trăiesc.*” Sau mai bine zis „am fost înviat”. Cuvântul grecesc pentru „devenit viu” înseamnă că cineva a devenit viu după ce a fost mort. Sămânța pusă în pământ mai întâi moare, fiecare părticică din sămânță - totul trebuie să moară și să putrezească - dar orice scânteie de viață din sămânță, trebuie să apară din nou.

El nu numai că a înviat, dar El a spus: „Vă voi trimite aceeași viață, care M-a readus pe Mine la viață, pentru a face și din voi ființe

vii, ca să fiți acolo unde sunt Eu.” În Luca 24:49 El spune: „*Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*”, ca să ne arate că nu a pregătit numai binecuvântări pentru noi, ci El ne-a transmis și a împărțit puterea cu noi. El a venit ca să ne mântuiască, ca să aducă la viață sămânța dinainte pregătită, pe care a ales-o Dumnezeu înaintea întemeierii pământului, scriind numele lor în cartea vieții; ei erau fără nădejde aici pe pământ. Dar El nu a venit ca să fie numai binecuvântare, ci pentru a împărți binecuvântarea cu cei pregătiți de El. Acum, dacă sămânța nu era în pământ, ea nu putea să vină la viață. Ea trebuia să fie în pământ pentru a fi posibilă încolțirea. Indiferent cât timp a fost ținută în întuneric, ea va apare când lumina Fiului va ajunge la această sămânță.

Observați! El a venit ca să aibă părtașie cu noi. Nici nu este de mirare, căci Evanghelia este o veste bună. Cuvântul „Evanghelie” înseamnă vestea bună sau îmbucurătoare. De ce o „veste bună”? Când moare un om în locul nostru, aceasta este o veste bună. Faptul că Hristos se născuse, era o veste bună. Dar niciodată nu a existat o veste și un mesaj ca acesta, că El, Cel ce a făcut această făgăduință, a și adevărit această făgăduință, că El trăiește în veci și faptul că El posedă cheile morții și ale Locuinței morților. Întunericul s-a împrăștiat, pentru că Fiul a înviat din mormânt. Nu exista atunci un „El va veni” sau „Poate va veni”, ci El deja venise.

Evanghelia – mesajul și vestea bucuriei. Țineți minte, sâmburele mesajului Evangheliei este să dovedească oamenilor că El a înviat. „Mergeți și spuneți ucenicilor Mei, că Eu am înviat din morți, Mă voi întâlni cu ei, ca să le dovedesc acest lucru.” O, Doamne, cum va străluci și în zilele acestea din urmă o lumină peste pământul acesta! El va dovedi ucenicilor Săi: „Mergeți și spuneți că nu este mort; El nu este o tradiție, ci Hristosul, Cel viu.” „Eu Mă voi întâlni cu ei, spune această veste ucenicilor Mei, că Eu am înviat din morți.” Evanghelia, vestea cea bună. Voi spuneți: „E adevărat?” În Evrei 13:8 spune: „*El este același ieri și azi și în veci!*”

Noi, ca beneficiari ai acestei vieți, trebuie să dovedim că viața Lui este acum în noi. Nu a existat niciodată o viață care să fie trăită așa cum a fost aceasta. El a fost Fiul lui Dumnezeu. Când El a murit, această viață a fost terminată; dar El a înviat în acea dimineață de Paști

dintre cei morți și noi, slujitorii Lui, am primit însărcinarea să ducem această veste bună în toată lumea, vestea că El trăiește.

Și acum am putea noi dovedi asta numai prin cuvinte?

Pentru că este scris: „Evanghelia nu a fost vestită numai prin cuvinte, ci și prin puterea Duhului Sfânt, ca să dovedească faptul că El trăiește.”

Acum, dacă este o altă Evanghelie, cum spunea Pavel către una din comunități: „Eu sunt surprins cum vă întoarceți spre o altă evanghelie, (deși nu este o altă Evanghelie, ci un fals), spre o ficțiune denominațională, îndepărtându-vă de la această veste bună.” Ioan 14:12 spune că El trăiește, la fel, prin El, trăim și noi; El trăiește în noi și **lucrările pe care le face El...** „**Mă vor identifica pe Mine în voi.**” O, ce mesaj! Nu este de mirare că am avut o lume întunecată a teologiei. Dar spre seară va avea din nou loc o înviere. Spre seară va fi din nou lumină.

Esența mesajului care a fost trimis, era: „El a înviat din morți!” și noi, ca beneficiari ai Săi, suntem părtași împreună cu El la această înviere și beneficiem de faptul că putem dovedi lumii că El este viu. Noi nu putem face asta numai prin cuvinte, nici prin tradiția oamenilor, ci noi trebuie să-l reflectăm exact pe Cel despre care predicăm.

Din păcate, trebuie să spun că prea mulți din noi nu aduc pe oameni la Hristos. Noi îi aducem la o anumită biserică, la o teorie, dar noi trebuie să-i ducem la Hristos. El este Singurul care posedă viața: „*Cine are pe Fiul, are viața*”. Dacă viața unui om care este mort (în păcate) ar fi în noi, noi am avea deci aceeași viață pe care o posedă el. Dacă sângele unui om cu o anumită grupă sanguină este primit prin transfuzie de un altul, acela va avea și el aceeași grupă sanguină. Și dacă duhul vostru care este în voi, este socotit mort, iar voi sunteți unși cu viața care era în Hristos și care vine acum în voi – atunci se întâmplă ceea ce este scris în Romani 8:11: „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*” – aceeași viață, aceeași putere, aceleași binecuvântări, pe care le-a posedat El aici pe pământ, de la Dumnezeu. El v-a răscumpărat, voi sunteți o sămânță care a fost cunoscută de Dumnezeu și ale căror nume au fost scrise în Cartea vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Și lumina pe care o răspândește

Evanghelia asupra învierii, este dovada și adevărarea Cuvântului – altfel cum am fi știut că El este Hristosul? Pentru că El a dovedit prin fapte lucrurile despre care vorbea. Cum pot recunoaște eu acum mesajul pentru ceasul acesta? **Dumnezeu a împlinit tot ce a spus și a făgăduit despre asta. Aceasta este confirmarea că noi suntem părtași la învierea Sa.** Tot ce făgăduise El că va face prin Hristos, El a împlinit la înviere. Tot ce a făgăduit pentru zilele lui Moise, El a împlinit. Tot ce era făgăduit pentru zilele lui Enoh, s-a împlinit întocmai. În zilele apostolilor, El a împlinit făgăduințele date. Și acum, în zilele noastre, El împlinește tot ce a promis, pentru că noi suntem o parte din această sămânță care este scrisă în Cartea vieții; pentru aceștia a venit El, pentru a ne răscumpăra și aduce înapoi la Dumnezeu. O, ce mesaj!

În dimineața aceea de înviere nu a înviat numai El, ci și cei ce sunt părtași cu El. Ei erau în Hristos la răstignire; ei erau cu El la înviere. Noi suntem părtași ai Lui, înviați, după ce am fost morți în întuneric, într-o lume întunecoasă a necredinței, unde ne-au atras așa zisele biserici, denominații sau organizații religioase. Iar în noi este ceva ce strigă: „Nouă ne este dor de Dumnezeu; noi suntem flămânzi și setoși după Dumnezeu.” Noi ne-am atașat de metodiști, bapțiști, pentecostali și de alții și totuși era ceva sucit în toate acestea. Noi nu numai că nu am putut găsi adevărul, dar, deodată, în timp ce umblam în întuneric, **a venit marea înviere peste noi prin descoperirea Cuvântului făgăduit**, așa cum El a fost descoperirea Cuvântului făgăduit. *„Nu vei lăsa sufletul Meu în Locuința morților și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.”*

El a confirmat aceasta în dimineața de înviere. Acum, cei ce au umblat în întuneric și se întrebau dacă să țină spălarea picioarelor în ziua aceasta sau dacă trebuie stabilită o zi anumită, cu diferite prescripții – toate acestea au trecut acum, pentru că a fost o înviere minunată, care a contrazis toate afirmațiile și regulile omenești. Până în timpul acela nu a existat vreun om care să-și poată da viața, iar apoi s-o primească din nou. El a contrazis știința omenească prin învierea Sa.

Cum spun ei acum că Hristos nu mai este același, că puterea Lui nu ar mai fi aceeași și că nici Evanghelia nu ar mai fi aceeași, în timp ce Biblia spune că El este același ? Dumnezeu provoacă acum fiecare organizație, religia, orice orientare de credință și a venit în statura

Duhului Sfânt, așa cum a făgăduit, confirmându-ne că El trăiește. Noi suntem părtași ai învierii Sale, înviați după ce am fost morți în lume, în păcat și robie; El ne-a înviat odată cu El, iar acum locuim cu Hristos în locurile cerești. **Duhul Său aduce pe pământ aceeași viață care era în El atunci.** Duhul lui Dumnezeu a înviat pe Hristos, trupul acela uns - L-a uns astfel că atunci când a căzut această sămânță pe pământ, El nu L-a lăsat să se odihnească acolo. Nu! EL L-a trezit și L-a înviat. **Dacă același Duh, prin aceleași lucrări, prin aceeași putere, prin aceleași semne, locuiește în voi, atunci veți învia și voi.**

Aș vrea să citesc aici un text scurt. Mai întâi să ne îndreptăm spre un alt text, ca să ne ajute puțin. Noi găsim textul în Levitic 23:9-11. Ascultați bine, în legea levitică Dumnezeu vorbește cu Moise. Ascultați! Aceste lucruri sunt doar pilde și umbra adevărului, iar noi vrem să stăm câteva clipe ca să privim această înfățișare a lucrurilor. El vorbește aici despre lucruri naturale, reale, care sunt însă o pildă pentru cele duhovnicești.

„Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „Când veți intra în țare pe care v-o dau, și când veți secera semănăturile, să aduceți preotului un snop, ca pângă a secerișului vostru. El să legene snopul într-o parte și într-alta înaintea Domnului, ca să fie primit: preotul să-l legene într-o parte și într-alta, a doua zi după sabat.” În Vechiul Testament, dacă era vreo sărbătoare sfântă, aceasta trebuia sărbătorită în ziua de sabat, care era a șaptea zi a săptămânii, deci sâmbăta. Dar ați observat că amintirea aceasta cu snopul urma să fie sărbătorită în prima zi a săptămânii - era prima sămânță semănată. După coacerea recoltei, se tăia un snop, era adus la preot, care îl lua și îl legăna înaintea Domnului, pentru a fi primit. Ei trebuiau să vină cu snopul iar preotul trebuia să-l legene înaintea Domnului, nu în ziua de sabat, în a șaptea zi, ci în prima zi a săptămânii, pe care o numim duminică.

Această denumire a zilelor vine de la romani; în Biblie este dată numai ordinea zilelor. Duminică este denumirea după zeul soarelui. Dar cum s-a schimbat și aici textul; acum nu mai este duminică după zeul soare, ci prima zi – ziua Fiului (în engleză, Sun Day – un joc de cuvinte Son – Fiu, Sun - Soare), în care a înviat sămânța, Cel dintâi născut al lui Dumnezeu a înviat din morți, care trebuie înălțat deasupra adunării de cei ce sunt sămânța Lui; El este pârga celor adormiți. El a înviat în

prima zi a săptămânii. Apoi, El S-a înălțat din fața lor după ce și-a luat rămas bun de la ei.

Să știți asta: El a fost prima sămânță a lui Dumnezeu care a înviat din morți. Prin puterea învierii, Dumnezeu L-a readus la viață, înviindu-L din morți, iar El a fost „primul snop” al celor care au murit. El a fost acest snop, de aceea snopul a trebuit legănat, pentru că era primul care a ajuns la coacere. Snopul urma să fie legănat spre amintire și mulțumire către Dumnezeu, încredințați că și restul, ceilalți care vor urma, vor veni la viață. Era un semn.

Și astăzi, pentru că El este cel dintâi Fiu al lui Dumnezeu care a ajuns la deplina maturitate în Dumnezeu, înviat și înălțat de pe pământ, El este legănat acum deasupra și în inimile oamenilor prin puterea învierii. O, ce lecție minunată!

Deși El a fost prezentat prin tot felul de exemple și pilde, cum vom vedea mai târziu, El este totuși, într-adevăr, pârga celor adormiți. El a fost legănat deasupra seminței făgăduite, deasupra celei ce posedă făgăduința vieții. El a fost legănat de Rusalii, când un vuiet a venit din cer, ca vuietul unui vânt puternic s-a revărsat peste oamenii care așteptau binecuvântarea de Rusalii, făgăduită de Domnul. Această binecuvântare trebuie să se reverse din nou, după cum știm, în zilele de pe urmă, conform textului din Luca 17:30, din nou în ziua Fiului, în zilele când Fiul omului Se va descoperi, când va fi legănat (descoperit) deasupra poporului. Cine este acest Fiul al omului? În Ioan 1:1 citim: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”* Și versetul 14: *„Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi...”*

În toată învățătura pe care o avem și în confirmarea Cuvântului prin puterea lui Dumnezeu prin semne și minuni vedem azi (ca în Evanghelia după Luca 17:30 și Maleahi 4 și în diferite alte texte) cum este legănat Cuvântul din nou deasupra poporului, vedem că tradițiile omenești sunt moarte, iar Fiul lui Dumnezeu este viu în mijlocul nostru cu botezul Duhului Sfânt care ne dă viața. Așa cum a fost Hristos primul dintre proorocii care a înviat (deși este arătat prin diferite pilde în Vechiul Testament ca pârga celor adormiți), la fel trebuie să fie cu Mireasa, care a ieșit din Hristos și care a ieșit afară din toate tradițiile omenești și organizațiile religioase, ca să fie un snop care va fi legănat

în zilele din urmă. Snopul se leagănă.

Cine era snopul? Ce reprezintă snopul? Primul snop care a ajuns la coacere, primul care s-a dovedit a fi grâu, era El – snopul. Aleluia!

Eu sunt sigur că știți despre ce vorbesc. Snopul a fost legănat și, de prima dată, va ieși un mesaj pentru epoca Miresei, spre o înviere din întunericul denominațiilor, prin care ne va fi restituit Cuvântul desăvârșit în deplina lui putere, care va fi revărsată asupra poporului prin aceleași semne și minuni, așa cum le-a făcut El atunci.

„*Eu trăiesc, și voi veți trăi*”, spune El Miresei Sale. Ce înviere extraordinară a fost aceea! Și ce înviere glorioasă trăim noi acum: înviați din morți, primind viața care era în Hristos prin puterea dătătoare de viață a lui Dumnezeu. El a fost legănat deasupra lor; **El era Cuvântul care a fost legănat din nou în ziua de Rusalii – Cuvântul era manifestat. Și așa spun eu, că la fel va fi legănat în zilele de pe urmă.**

Acum închipuiți-vă că noi am călători cu toții în după masa aceasta spre Tucson și fiecare din noi ar poseda un Cadillac nou-nouț și toate scaunele ar fi îmbrăcate cu pielea cea mai fină și mai comodă, iar podeaua ar fi din persane, volanul să fie nichelat și îmbrăcat cu diamante, motorul să fie revizuit mecanic, astfel că am avea cea mai potrivită mașină – totul aranjat și uns, roțile puse în regulă, totul să fie verificat științific. Mașina ar fi venită acum de pe bandă și umplută cu benzină - benzina are în ea puterea de pornire. Dar când vreți să plecați, deși totul este desăvârșit, una din mașini nu pornește: ea nu are aprindere, îi lipsește scânteia care aprinde benzina. Acum poate veți spune: „Puterea se află în benzină, frate Branham!”, **dar indiferent câtă putere este în benzină, noi trebuie să avem scânteia de aprindere, care descoperă această putere, să descopere că avem benzină; altfel am putea avea și apă în motor.**

Indiferent ce pretind teologii voștri, cât de bine este organizată biserica voastră, câtă pregătire aveți, cât de mult vă conformați cu Biblia, dacă nu vine acest snop legănat, **dacă nu vine Duhul Sfânt peste noi ca să facă viu Cuvântul** (benzina reprezintă Cuvântul, este adevărul), dar fără Duh, nimic nu vă va pune în mișcare. Da, s-a pus prea multă bază pe mecanică, și prea puțin pe dinamică. Noi avem

nevoie de puterea dinamică a lui Dumnezeu, **puterea de înviere în biserică**, ca să se arate că avem benzină. Poate este doar un vas pentru benzină, iar înăuntru este totuși apă. **Dar singura dovadă o aveți când apropiați scânteia și se va confirma dacă este benzină sau apă.** Și dacă încercați să înghesuiți Duhul Sfânt într-o organizație, oricât ați încerca... veți avea un motor care nu funcționează bine; veți strica mașina în curând și totul va rugini. Dar eu sunt atât de bucuros că există o putere cu cifră octanică de 10 000, care este Cuvântul lui Dumnezeu. **Și este Duhul Sfânt Cel care luminează totul și care readuce la viață puterea lui Dumnezeu în viața unui bărbat, a unei femei sau a unei biserici.** Atunci Cadillacul se va mișca pe șosea sub puterea dinamică a Duhului Sfânt, care a venit din nou, a fost legănat în ziua de Rusalii asupra poporului și ne arată că El este același, ieri și azi și în veci.

Dintre toți proorocii, El a fost primul Snop, era Fiul lui Dumnezeu, Împăratul proorocilor. Au existat adunări și biserici și alții, care s-au crezut a fi mireasa lui Isus Hristos, **dar acum, la urmă, a trebuit să apară Mireasa la care să vină El. Aleluia! Trebuie să apară Mireasa adevărată a lui Hristos! Trebuie să apară Una care nu are numai partea mecanică, ci și partea dinamică, care dă viață și mișcare Bisericii prin puterea învierii.** La ce ne-ar folosi să lustruim mașina noastră dacă nu știm încotro mergem? La ce ne folosește s-o curățăm și s-o facem să arate ca nouă dacă nu este dinamica în ea? Oricât de bine ar arăta mecanismul, dinamica o pune în mișcare. Asta a confirmat El! Aleluia! Aceasta ne confirmă învierea. El nu era numai Cuvântul, ci Dumnezeu însuși, dinamica Cuvântului, care a înviat trupul lui Isus Hristos, care era rece în mormânt și a dat piatra la o parte.

„Eu sunt Cel ce am fost mort” – așa de mort, încât și soarele, luna și stelele au mărturisit aceasta. Întreaga natură a mărturisit moartea Lui. **Acum întreaga lume trebuie să recunoască faptul că El trăiește din nou.** El nu era numai partea mecanică (Cuvântul lui Dumnezeu), ci El era și partea dinamică, cea care confirma. **Și dacă El este Mirele, atunci trebuie să apară și Mireasa, pentru că ea este o parte din El.** Ea poate fi numai confirmarea și împlinirea tuturor celor spuse despre Mireasă! Dacă ea face ceva ce o deosebește de Mire, atunci ea nu poate fi Mireasa, pentru că Mireasa este mădular din trupul Său, viață din

viața Lui, putere din puterea Lui. Ea este El, așa cum sunt bărbatul și femeia una, și soția a fost luată din coasta bărbatului, astfel a primit ea și Duhul Său. Mădularele sunt din trupul Lui, Duhul Lui în trupul Său unite pentru a forma partea mecanică și partea dinamică.

Toți iepurașii aceștia de paști, toate ceremoniile, adunările cele mari și lustruite vor trece. Biserica, însă, va avea mecanica, la fel și dinamica; și Duhul lui Dumnezeu care a făcut aceste lucrări pe care le-a făcut și El – când, de exemplu, un automobil de 16 cilindri merge cu viteză maximă – **la fel și aceleași lucrări va face El în Mireasă.** Amin! El a spus în Ioan 14:12: „...*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*”, „Eu voi pune dinamica Meu în mecanica lui, astfel ca lumea să nu i se poată împotrivi, iar în ziua de apoi, îl voi învia!”

Acesta este mesajul din ziua de Paște: unirea dinamicii cu mecanica. Mecanica nu ne folosește la nimic fără dinamică, la fel cum nu ne ajută dinamica fără mecanică. Doar vă puteți lăuda, să săriți în sus și în jos, tot ce doriți și totuși, dacă respingeți Cuvântul, nu va avea nici un rost toată oboseala voastră. Voi învățați astfel doar la manivelă, dar nu ați pus benzină în rezervor. Este scânteie, dar nu are ce să aprindă. Scânteia și carburantul trebuie să meargă împreună. Amin!

Astfel, o mașină va sta pe loc, iar alta va circula; aceasta este deosebirea. Totuși, amândouă se vor asemana, amândouă pretind a fi biserici, amândouă pretind a fi Mireasa, **dar numai una are mecanica și dinamica, împreună și aceasta va face ca să se împlinescă tot ce a fost spus.** Ce spune El, este Adevărul.

Nimic nu se va mișca, indiferent cât de fină este mecanica, până nu vine dinamica. Când vine dinamica, apare o scânteie care aprinde benzina. Are loc o explozie, se realizează o ardere, iar arderea aceasta pune în mișcare, fiecare mișcare, căci El este același, ieri, azi și în veci. Aceasta este învierea, aceasta este adevărata putere a lui Dumnezeu - mecanica unită cu dinamica. Să țineți minte: Duhul este Cel care învie și scânteia este cea care aprinde. Nu benzina aprinde, ci scânteia aprinde benzina. Vedeți? „Fără Mine nu puteți face nimic, dar împreună cu Mine, puteți face orice. Așa cum Tatăl (El este Cuvântul, descoperirea Tatălui Cel viu) M-a trimis, așa vă trimit Eu. Pentru că Tatăl a pus focul în Mine și M-a pus în mișcare în toate, de aceea fac numai ceea ce Îi este plăcut lui Dumnezeu. Cum M-a trimis El, așa vă trimit Eu pe voi,

cu aceeași mecanică. Voi aveți nevoie de aceeași dinamică pentru a o pune în mișcare. Și aceste semne vor urma celor ce pretind a avea această armătură: dinamica va veni la locul ei.” Pavel a spus: „Evangelhia nu a venit numai în cuvinte la noi (nu doar benzina), ci și prin scânteia care a pus totul în mișcare!” Asta este! În felul acesta a venit la noi.

Același Duh, care L-a înviat pe El trezește astăzi pe adevărații credincioși. Acum, aduceți-vă aminte de cuvântul „potențial”! Același Duh... Mai citim odată Romani 8:11: „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*” **Acesta este esențialul: dacă Duhul Mirelui locuiește în Mireasă!** Când a creat Dumnezeu pe primul mire, El a creat pe mire mai întâi și acesta, duhovnicește, era și bărbat și femeie; apoi i-a format un trup din praful pământului. Vedeți? Când El a făcut pe Eva din Adam, El nu a luat o altă bucată de lut, ci El a luat din aceeași bucată de lut, din același Cuvânt, pentru că Adam era un Cuvânt exprimat al lui Dumnezeu. Vedeți? El avea un duh masculin și feminin. El a scos duhul feminin din Adam, punându-l în Eva, astfel ea este o parte din duhul lui Adam. Este din trupul lui Adam. Apoi, prin duhul lui Adam (dinamica), s-a dat viață trupului său (mecanica). De aceea trebuie Mireasa să fie trup din Trupul lui, mădular din măduarele lui. Cum poate deveni trupul acesta muritor Trupul Domnului? Vom ajunge și la aceasta în câteva clipe. Cum se poate înfăptui asta? O, ce transformare glorioasă! Observați, vă rog! Romani 8:11: „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*”

Este vorba de cei aleși dinainte, care, ca și sămânța pusă în pământ, aveau Viața în ei înșiși. Multe din aceste semințe au murit, putrezite de apă și ce a mai fost. Dar acolo mai era o sămânță care aștepta gata să primească viața. Dumnezeu o cunoștea bine. **Cei aleși vor fi cei dintâi care vor primi viața prin Duhul Sfânt, căci Duhul Sfânt vine să-i pretindă pe cei ce sunt ai Săi.** Fiți siguri că ați înțeles.

Când au fost trimise razele soarelui, ele nu urmau să învie stâncile (și ele sunt din praf), soarele nu urma să aducă tot praful la

viață, ci urma să învie numai partea aceea a prafului care avea în sine celula de viață. Nu toți oamenii vor primi pe Domnul Isus – o, nu! – ci numai acei ce au, în acea mână de țărână, viața hotărâtă mai dinainte de către Dumnezeu. Aceștia sunt cei ce vor primi viață. Poate acest praf se afla în raza și lumina soarelui, spunând: „O, soarele este atât de fierbinte!”, sau stânca spunea la fel: „Soarele este atât de fierbinte!”, dar sămânța originală spunea: „Chiar asta am căutat!” Și viața a început să urce în ea. Această parte a prafului a primit viața, pentru că soarele a fost trimis nu pentru a învia stânca, nu pentru a învia pământul, ci pentru a da viața seminței.

Când vine Duhul Sfânt – de ce nu-L vor primi toți oamenii? El nu este trimis pentru ei.

Cineva mi-a spus odată: „Eu nu cred... pe mine nu mă interesează ce spui tu. Chiar dacă tu ai putea să învii morții sau să vindeci bolnavii și ai putea dovedi într-un fel asta, totuși nu aș crede nimic!”

Eu am spus: „Desigur, pentru că tu ești un necredincios. Eu nu am nimic să-ți spun ție. Nici măcar nu am fost trimis la tine. Eu am fost trimis la cei cred!” **Mesajul este pentru credincioși.** Pentru cei ce sunt pe calea pierzării, totul este o nebunie. **Dar pentru cei ce sunt în Hristos și sunt o parte din această sămânță, lucrurile acestea sunt într-adevăr Viață.**

Voi cunoașteți povestea mea despre țaranul care a pus un ou de vultur sub o găină. Acest pui de vultur precis a fost o creatură deosebită între puii de găină. Găina clocise un pui ciudat pentru curtea găinilor. El nu semăna cu ceilalți; penele lui erau altfel, el era pur și simplu ceva ciudat. Și puii au observat că el este altfel. Găina fugea și se obosea în jurul lui, dar el nu mânca nici verdeața pe care i-o dădea găina. Lui nu-i plăcea să zgârme prin curtea găinilor; toate acestea erau străine pentru natura lui. Și el se întreba de ce se află el ca un nesuferit, unul care nu se poate încadra acolo, între pui? Vedeți? El mânca numai atât cât să nu moară de foame, pentru că nu-i plăcea gustul hranei aceleia. El nu era un pui de găină. Vedeți?

Găina poate tot striga: „Zilele minunilor s-au terminat, așa ceva nu mai există! Aderăți la organizația noastră!” **Dar toate acestea sunau fals pentru urechea acestui pui de vultur.** Astfel, el a urmat găina

până când într-o zi, mama lui a observat că din ouăle ei lipsește unul. Ea știa că undeva trebuie să se afle acest vultur, astfel că s-a pus pe căutat. Ea a zburat deasupra munților, jos prin văi, căutând să afle pe unde se găsește copilul ei. Ea știa că pe timpul acesta el trebuia să fie născut; el trebuia să fi venit pe lume, să fie în viață. Ea a spus: „Poate a venit o cioară și a mâncat oul meu. Eu nu știu. Cineva a luat oul meu, dar oul acesta este în gândul meu. Eu am pe undeva un fiu. Trebuie să-l caut.” La fel procedează și Dumnezeu. El este Vulturul cel mare. Deut. 32:11: *„Ca vulturul care își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, Își întinde aripile, îi ia, și-i poartă pe penele lui.”*

În gândul Lui, El a știut că va avea o sămânță vie, o Biserică. El știa că va avea un popor. Indiferent unde erau ei legați, indiferent unde se vor naște, în care organizație. El îi caută. El îi caută pe ai Săi.

Și într-o zi, spune povestea, mama vulturului a zburat pe deasupra curții găinilor. Ea a privit peste tot și l-a văzut. O, această înviere! El și-a dat seama că nu este un pui de găină. El era un pui de vultur! În curte, el a fost învățat să privească în jos și să caute gândaci de curte. Dar el a auzit strigarea: „Privește în sus la mine!” El a privit în sus și acolo se afla o ființă cu aripile de patru metri lungime, mai puternică decât toate găinile din curte, și ființa aceasta pretindea că el, puiul, ar fi fiul ei! El spunea: „Mamă, cum pot să ajung la tine?” Ea răspunde: „Sări pur și simplu, încearcă să dai din aripi, pentru că ești un vultur!”

Vedeți? Mama vulturului știa că undeva ea are un fiu. Indiferent unde se născuse el, ea avea pe undeva un fiu. Dumnezeu știe la fel - Aleluia! – că El are o Mireasă aleasă dinainte! El știe că are fii și fiice, o Mireasă care așteaptă undeva. Și apoi Duhul Sfânt începe să legene snopul deasupra ei. El este același ieri, azi și în veci. Nu un basm, ci o realitate.

Indiferent ce încercau ei să-i spună vulturului, deși el nu știa ce înseamnă a fi vultur, el totuși era un vultur. El nu putea să înțeleagă nimic până nu văzuse ceva ce se asemăna cu el; și el semăna cu ceea ce vedea ochii lui.

Și când vedem noi că nu o organizație religioasă, nu un doctor teolog, nu un vecin bun, ci Fiul lui Dumnezeu, Cel care este chipul lui

Dumnezeu, cu puterea dinamică a lui Dumnezeu, poate să răspundă la întrebările acestui veac, și anume că El este același ieri, azi și în veci, atunci nici o găină nu-l mai putea reține.

El o va căuta pe adevărata lui mamă. El a fost de la început un vultur. Acest vultur adevărat a observat și a ascultat chemarea Cuvântului. De ce? Pentru că era de la început un vultur. Un vultur veritabil ascultă chemarea Cuvântului lui Dumnezeu. De ce așa? Vulturul trage la Vultur, Cuvântul care era înainte de întemeierea lumii trage la Cuvânt, Cuvântul hotărât mai dinainte trage spre Cuvântul scris și descoperit prin Duhul pentru acest ceas. Voi vă cunoașteți poziția? El va cerceta Cuvântul. Și astfel, acest trup terestru al lui Hristos primește Viața, și **această Viață a Duhului lui Dumnezeu aduce acest trup la supunere și ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu.**

Apoi, vulturul acesta a vrut să știe cum ar putea el să zboare cu mama lui. El a fost învățat că așa ceva nu se poate. Găina spunea: „Nimeni nu zboară mai sus decât gardul, numai cât sari poți zbura.” Vedeți? Ei erau pui de găină. Dar vulturul spunea: „Asta nu este adevărat.”

„Privește spre noi”, spuneau puii!

Dar el se gândea: „Indiferent ce spun puii de găină, tu ești un vultur. Încearcă numai să-ți desfaci aripile.”

Cuvântul se adresează Cuvântului. „*Cine crede în Mine, va face și el lucrurile pe care le fac Eu....Pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi...Și dacă Duhul Celui ce a înviat din morți pe Isus Hristos locuiește în voi, acesta va învia trupurile voastre muritoare.*”

Ce înseamnă aceasta? Ascultați numai și veți ști că și eu doresc ca Paștele acesta să însemne pentru voi mai mult ca oricând. Sper să vedeți aceasta. Noi știm ce s-a întâmplat cu El, dar eu aș vrea să vedeți că același lucru s-a întâmplat și pentru voi. Trupul vostru muritor a primit Viața. Acest trup muritor, în care trăim, a primit Viața, altfel zis este înviat!

Acum mă adresez vouă, celor ce ați umblat până acum cu o țigară grosă în gură sau alte lucruri pe care le-ați făcut, și voi, femeilor, care ați umblat cu păr scurt sau vopsite sau făceați alte lucruri, dar, deodată, v-a chemat ceva, iar voi ați privit în sus, și aceasta a fost Cuvântul. Voi ați spus atunci: „Nu voi mai purta pantaloni scurți, nu voi

mai bea alcool, nu voi mai minți, nu voi mai face una sau alta!” Vedeți? Duhul care L-a înviat din morți locuiește acum în voi și aduce trupurile voastre muritoare (care sunt din țărâna pământului) la ascultare și supunere. Supunere față de cine? Față de Hristos. Cine este Hristos? Cuvântul, nu teologia, ci Cuvântul. Când tu vei vrea să spui: „O, eu cred că este bine ca femeile să poarte pantaloni lungi.” Dar când Cuvântul spune: „Nu!”, atunci voi înțelegeți și vă supuneți. Vedeți? El vă lămurește asupra acestui subiect. Voi deveniți o parte din Cuvânt.

Voi puteți spune: „Pastorul meu spune...” Dar pe mine nu mă interesează ce spune păstorul tău, ci depinde numai ceea ce spune Cuvântul. Dacă vrei să fii și mai departe un pui, atunci umblă mai departe cu păstorul. Dar, dacă el spune altfel decât Cuvântul, atunci el nu se îngrijește de vulturi, ci el mai degrabă este un păstor sau un îngrijitor de găini, dar nu de vulturi. Vedeți? Vulturii mănâncă hrană proaspătă. Ei sunt curați.

Biblia spune că tot ce face și plănuiește omul, iese pe dos. Cineva spune: „Zilele minunilor au trecut.” Această Biblie spune că El este același ieri, azi și în veci. Dacă ei spun că aici este vorba de telepatie spirituală sau un fel de citire a gândurilor despre aceste vedenii și darul deosebirii, atunci să știți că ei sunt doar găini. Ei nu știu ce înseamnă hrană pentru vulturi. Dar, frate, când vei auzi această chemare și, dacă este ceva în tine ce ascultă chemarea, să știi că de la început ai fost un vultur. De ce? Tu ești sămânța care a venit la viață prin învierea Fiului, și snopul legănat deasupra pământului te învață ca să vezi cine ești - un vultur sau un pui al unei organizații religioase. Puteți pătrunde acum în aceste lucruri? „Dacă Duhul care l-a înviat din morți, Cuvântul – dinamica Cuvântului – locuiește în voi, aceasta va învia și trupurile voastre muritoare.”

Cum putem fi noi carne din carnea Lui și os din oasele Lui? Pentru că ne-a înviat trupul acesta pe când eram noi încă păcătoși, muritori. Ce înseamnă a învia? Duhul omului, care înainte umbla după băutură și femei, a primit Viața. Acum aceste lucruri sunt moarte și voi sunteți înviați – El dă Viață trupului vostru muritor.

De aceea, trupul vostru este un templu pentru dinamică. De ce? Pentru că de la început ați fost o parte din acest mecanism. Da, acolo este învierea voastră. Biserica este înviată cu El. Aceste trupuri primesc

acum Viața! Înțelegeți? Voi ați auzit, ați crezut și astfel ați trecut de la o denotație înapoi la Cuvânt.

Când această dinamică nimerește pe un pui de găină, atunci nu-i va ajuta la nimic. Dar, dacă nimerește un vultur, atunci totul se va pune în mișcare. Amin! Dinamica se unește cu mecanica. Înțelegeți ce vreau să spun? Un vultur veritabil va înțelege totul.

Vreau să citesc un text scurt din Ioan 5:24: „*Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.*” Vedeți? Eu umblu pe stradă și preiau textul așa literal, cum este scris, fără nici un înțeles spiritual. Vedeți? Cuvântul potrivit în grecește spune: „Cine înțelege Cuvântul Meu.”

Acum, să dovedesc acest lucru: eu mă întâlnesc pe stradă cu un om beat. El ține în brațe soția altuia, în timp ce înjură și hulește Numele Domnului, și multe altele. Eu îl întreb: „Ai auzit ce a spus predicatorul? Da?”

„Da, eu am auzit asta.” Dar aceasta încă nu înseamnă că el ar avea viața veșnică. Vedeți? „Cine înțelege Cuvântul Meu”, acela este un vultur.

„Acum, frate Branham, eu doresc să aud mai mult din Scriptură despre aceasta.” Bine! „*Oile Mele ascultă glasul Meu. Pe un străin, ele nu îl vor urma.*”

Nu demult am vorbit despre „Căsătorie și divorț”, când Duhul Sfânt mi-a spus ceva și eu am venit și am spus doar ce mi-a spus El. Dar soția unui predicator m-a criticat foarte aspru. Ea spunea: „Eu cred că dumneavoastră vreți să luați locul lui Dumnezeu.” Eu am spus: „Nu, scumpă doamnă.”

Ea spunea: „Dar ați spus că păcatele lor ar fi iertate. Numai Dumnezeu are puterea să spună așa ceva.” Vedeți, un alt fariseu. Eu am răspuns: „Poate nu știți că, după ce S-a descoperit Domnul Isus lui Petru și celorlalți apostoli, Domnul a spus în Matei 16:17-19: »*Isus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui. Îți voi da cheile împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat în*

ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.”« Aceasta este descoperirea divină a Cuvântului.

Dacă atunci Fiul, Mirele, a fost făcut trup, acum descoperirea este făcută trup prin Mireasă. Deci, orîșicui voi veți ierta păcatele, aceluora le vor fi iertate; cui nu iertați, păcatele le vor rămînea neiertate. Da, biserica catolică a preluat asta și se folosește de acest text pentru preoții ei. Dar lucrul acesta este pur și simplu omenesc. Vedeți? Aici era vorba de Cuvântul descoperit în mod duhovnicesc care l-a împlinit. Din cauza aceasta, Domnul le-a poruncit să meargă și să boteze în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. El știa că ei au recunoscut cine este El.

Cu puțin timp în urmă, am vorbit cu un predicator care mi-a spus: „Frate Branham, eu am ieșit dintr-o biserică și am trecut la o anumită biserică, la una pentecostală...Eu aș vrea să te întreb ceva.” (El încerca să evite discuția despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, pentru că el a fost cel care a spus că vine de la antihrist). El a spus: „Crezi că este necesar ca un om să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos?”

Eu am spus: „Da, domnule.”

El a spus: „Și după ce a fost botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt?”

Eu am spus: „Da! El nici nu era botezat încă. Acestea nu sunt nume, ci titluri.” Am spus mai departe: „Asta nu este valabil.”

El a spus: „Eu aș vrea să-ți spun ceva. În Fapte 10:44 scrie: *„Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.”*

„Dar mai departe”, am spus eu, „Petru s-a întors și a spus: „Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?” El a spus: „Cu puțin timp în urmă ai spus despre Pavel (Fapte 19), când călătorea peste ținutul Efes, că el găsisse acolo niște ucenici care nu fuseseră botezați mai înainte în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.”

Eu am spus: „Nu, ei erau botezați spre pocăință, nu pentru iertarea păcatelor, ci pentru pocăință, pentru că Isus nu le-a fost făcut cunoscut. Jerfta încă nu fusese omorâtă.”

El a spus: „Atunci de ce a trebuit ca ei să fie botezați din nou?”

Eu am spus: „Pentru că omul care avea cheile Împărăției cerului a spus asta în Fapte 4:12: „*În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.*” Deci mântuire aflăm numai în Numele lui Isus Hristos. Tot ce faceți prin faptă sau prin cuvânt, să faceți în Numele lui Isus Hristos.”

Nu există alt nume, nici o biserică, nici o ierarhie, nici un titlu, nimic altceva, deși El mai este numit: Steaua dimineții, Alfa-Omega, începutul și sfârșitul, Iehova, Iehova-Rafa, Iehova-Nisi, toate acestea. El este toate acestea și, totuși, în nici unul din aceste titluri nu aflăm mântuirea. Iehova – în acest Nume nu este mântuire. Trandafirul din Saron – în acest Nume nu este mântuire. Tată, Fiu și Duh Sfânt – în aceste titluri nu este mântuire. Numai în Numele ISUS HRISTOS! Apoi, Biblia mai spune că pocăința și iertarea păcatelor să fie predicate în Numele Lui, începând de la Ierusalim, până la capătul pământului (Luca 24:47).

El a replicat: „Crezi că asta are importanță?” Eu am spus: „Domnule, eu aș vrea să te întreb acum ceva.” El, eu și soția mea ședeam la aceeași masă. El se aplecase puțin în față, ca să asculte. Eu am spus: „Noi suntem amândoi din Arizona; noi locuim aici. Noi cunoaștem pe cei de la primăria ținutului nostru, pe primarul nostru, pe guvernator, etc.”

El a spus: „Da.”

Eu am spus: „Acum, frate, dacă eu te însărcinez să te duci acolo și să semnezi pentru prânzul nostru în numele guvernatorului statului nostru Arizona, ai semna? Crezi că administrația ar recunoaște asta?” „Cred că nu”, a spus el. „Dar de ce a spus Isus acest lucru?” Eu am spus: „Asta este. Dacă te însărcinez eu să semnezi în numele guvernatorului statului Arizona și, dacă noi amândoi suntem cetățeni ai statului și știm cine este guvernatorul, atunci vei putea semna în numele lui Sam Goddard, pentru că el este guvernatorul statului. Nici nu trebuia să te întreb despre aceasta. Doar tu știi cine este guvernatorul. Acum, când El a spus: „Tată, Fiu, Duhul Sfânt”, El știa cum vor boteza ei. Ei știau cine este El. „Oile Mele ascultă glasul Meu.” Vedeti?

El a spus: „Așa da.”

„Dar vei crede tu? Căci este scris *„Cine ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică...”*”

Dacă această viață nouă și veșnică locuiește în voi, atunci în voi locuiește puterea (numai să fi primit pe acest Duh Sfânt pe care l-au primit ei de Rusalii). Ei aveau mecanica, dar acum trebuia să se adauge dinamica. Ei au crezut și apoi au primit Duhul Sfânt.

Voi știți că prietenii noștri bapțiști spun că atunci când credem noi am primit deja Duhul Sfânt. Dar cei din Fapte 19 încă nu primiseră nimic, deși credeau. Pavel i-a întrebat: *„Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?”* Vedeți? Mecanica era în ordine la ei, pentru că Apolo îi învățase prin Cuvânt că Isus este Hristosul, dar ei nu posedau încă dinamica. Vedeți? Asta este în ordine.

Voi ați primit arvuna și acum așteptați. Dar când primiți dinamica, sunteți înviați de la moarte la viață. Asta subordonează Cuvântului întreg trupul. Asta vă va face să lucrați altfel, să arătați altfel, să trăiți altfel; asta vă va transforma pur și simplu. Voi care ați fost odinioară în păcat și întuneric, El v-a adus la lumină. Prin ce? Prin Duhul Său, care a înviat pe Isus în dimineața aceea de Paști. Dacă acest Duh locuiește în trupurile voastre muritoare, atunci El le va da Viață și ele se vor supune Cuvântului. Dar cum puteți pretinde că posedați Duhul Sfânt și în același timp să respingeți Cuvântul? Atunci voi sunteți însuflețiți de un alt duh. Căci însuși Duhul va da trupurilor voastre Viața Cuvântului. Desigur! Fără El nu puteți merge nicăieri.

Motorul vostru va da numai rateuri dacă nu credeți totul. Dacă puneți apa în benzină, atunci nu puteți pleca din loc. Trebuie să aveți benzină sută la sută. Dacă nu este așa, vor fi numai rateuri, nu aveți putere. Vedeți? „Eu asta cred, și asta nu” – Iarăși rateuri...Nu veți călători nicăieri. Dar dacă luați din plinătatea Lui! Lăsați-vă aprinși de El! Fiecare Cuvânt este adevăr.

Observați, la început a fost doar o sămânță mică pusă în pământ. Voi sunteți înviați în putere. Voi ați înviat dacă ați primit în voi Duhul Sfânt; exact atunci ați înviat. Trupul vostru, de fapt, este înviat în putere.

Priviți această sămânță plantată în pământ. Ea trebuie să bea apa care vine din izvorul Lui. Și când ea bea de acolo, atunci va crește spre El și se va asemăna tot mai mult cu sămânța care au fost pusă în pământ. Vedeți, Biserica a crescut prin neprihănire, sfințire, botezul cu Duhul Sfânt și acum este în plină floare. Acolo a călăuzit-o Duhul Sfânt. Duhul lumii a venit prin antihrist în același fel și ajunge acum la înflorire prin marea unire a bisericilor. Ambele sisteme merg înainte. Dar la fel se întâmplă și cu fiecare individ în parte. Totul merge după modelul lăsat de Dumnezeu, pentru că El este același ieri, azi și în veci.

Observați! Călăuziți de Duhul, voi sunteți pe cale să credeți până la plinătatea învierii, așa cum soarele atrage această plantă care bea din izvorul lui Dumnezeu; ea poate bea numai dintr-un singur izvor. Turnați însă odată ulei sau alte soluții pe o plantă - o veți distruge. Așa este.

Chiar dacă turnați apă stătută, murdară sau infectată peste plante, acestea vor fi oprite din creștere și nu vor aduce roade. Nu-i așa? Dar dacă turnați apă curată de ploaie (Amin!) fără conținut de chimicale făcute de oameni, **lăsând această apă să curgă direct din cer**, să vedeți atunci ce se întâmplă cu această plantă micuță! Nu există apă care să semene cu apa curată de ploaie. Dacă adăugați însă o doză de clor sau alte chimicale, atunci să știți că veți omorî planta.

Așa este astăzi. Ei încearcă să servească pe oameni cu apă din fântânile lor denominaționale, apă care frânează creșterea plantei. Ei nu mai beau din izvorul cel viu, ci dintr-un puț crăpat săpat de mână omenească.

Eu nu vreau să beau din aceste puțuri făcute de oameni. Nu vreau să cunosc nici un alt izvor decât sângele Domnului Isus. Acesta este singurul izvor pe care vreau să-l cunosc. Să locuiască Cuvântul în mine, Doamne! Udă-L tu cu Duhul Tău.

Fiți atenți! Dacă Duhul care a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, atunci ați primit Viața în putere și sunteți călăuziți de Duhul care aduce la viață Cuvântul pentru voi, ca să-L puteți crede. Această plantă se mișcă în sus în timpul creșterii. Vedeți?

De Rusalii, trupurile lor au primit Viața învierii, pentru a putea

trăi o viață nouă. Poate vă țin prea mult. Eu m-am încălzit numai bine acum. Eu mă simt bine așa.

Vedeți? Ucenicilor atunci le era frică și stăteau cu ușile închise. Ei posedau mecanica. Dar ei stăteau închiși și spuneau: „Vai! mă tem de ei. Mi-e frică să ies afară, să spun ceva, pentru că ei sunt episcopi mari. O, nouă ne este frică de preoți și de altele. Mi-e teamă să mă exprim că și eu cred în El. Vai! asta nu pot s-o fac.”

Dar, deodată a venit dinamica. Da! Și ce a provocat ea? Ea nu a umplut doar duhul lor, ci a dat și Viață mecanicii. Trupurile lor au primit viață. Ei nu mai erau niște fricoși. Ei au ieșit, pur și simplu, în fața mulțimii. Da! „Bărbați din Iudeea și voi care locuiți în Ierusalim!” Înainte ca să vină dinamica, ei posedau numai mecanica. Vedeți?

„Bărbați din Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele! Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi! Eu sunt unul din ei. Ci aceasta este...(Și eu am spus întotdeauna: „Dacă aceasta nu este ceea ce așteptam, atunci lăsați-mă cu asta, până vine cealaltă”).

Fapte 2:16,17: *„Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...”* Vedeți? Dinamica a venit în mecanică. Ei nu se mai temeau. Câte o femeie se mai teme și acum că altele ar putea să rădă de ea, pentru că mai poartă părul lung sau pentru că nu se vopsește. Unii din voi, bărbați, vă temeți că veți fi respinși de organizația voastră dacă veți începe să botezați conform Scripturii. Voi trebuie să vă închideți odată în cămăruța de sus, până va veni dinamica. Așa este.

Asta i-a transformat, asta i-a înviat; de acum înainte, ei erau altfel de oameni. Ei au devenit ființe vii; din niște fricoși, au devenit asemănători Leului din seminția lui Iuda. Ei au devenit martiri; au fost răstigniți și cu capul în jos; au fost arși pe rug; aruncați în fața animalelor sălbatice. Ei nu au mai fost fricoși, fiindcă moartea nu mai avea putere asupra lor, căci dinamica intrase în mecanică. Da! Ea făcuse vii trupurile lor moarte. Ascultați! Aici este o altă dovadă. Ei deveniseră atât de vii, încât

au fost ridicați în locurile cerești, și trupurile lor moarte au fost atât de mult înviate, că până și limba lor s-a schimbat. Și limba lor a primit Viața. Așa spune Biblia. Pentru că trupurile au fost înviate, a fost înviată și limba lor; gândurile lor au fost înviate; viața lor a fost înviată; ei au fost înviați pe deplin - au devenit ființe vii.

Ei încercau să vorbească, dar nu mai puteau vorbi în limbi omenești. Ei au fost atât de umpluți de prezența lui Dumnezeu, că au început să vorbească în limbi noi, o limbă cerească. Ce putere dătătoare de viață!

Dacă Duhul care a înviat pe Isus din morți, locuiește în voi (O, aleluia!), El va învia și trupurile voastre muritoare. El vă va face să faceți lucruri pe care nu le-ați făcut înainte! Atunci ei au fost umpluți cu puterea învierii. Vedeți? Atunci trupul vostru nu mai este supus păcatului. Dacă cineva spune: „Vino la noi!”, voi veți spune: „Fii liniștit!” „Oh, noi avem cea mai mare...”

„Închide gura!” Doar tu ești un vultur.

Ați văzut vreodată cât de sigur și de independent fuge un vultur bătrân? El nu sare ca un uliu la fiecare hoit care zace pe pământ. El se mișcă foarte mândru. „Închideți gura!”

„Da, dar și pentru tine este hrană bună acolo.” „Nu pentru mine. Dorințele mele s-au schimbat; pofta mea s-a schimbat pentru ca omul să nu trăiască numai din lucruri trecătoare, ci și din fiecare Cuvânt ieșit din gura Domnului.” Iată cu ce se hrănește un vultur veritabil care a primit Viața! Amin!

Da, El L-a înviat pe Isus dintre cei morți și când El locuiește în voi, El va face vii și trupurile voastre muritoare în prezența Sa.

Voi veți observa asta; voi nu veți fi cei ce vor trăi mai departe din resturi, pentru că sunteți vulturi. Lucrurile din lume nu mai sunt pentru voi. Voi sunteți un fiu și o fiică a lui Dumnezeu. Voi vă hrăniți dintr-un izvor de care lumea nu știe nimic. **Voi mâncați mană ascunsă, despre care lumea nu a știut niciodată nimic, pentru că sunteți vulturi; voi ați înviat pentru ca s-o căutați acolo unde se poate găsi.** Voi nu puteți s-o primiți aici *jos*, ci trebuie să o căutați acolo, *sus*. Voi trebuie să primiți Viața ca să fiți ridicați acolo sus și să primiți hrana care vă va da Viața.

Și ce făceau ei? Ei vorbeau în alte limbi. Biblia spune că ei au făcut-o. Ei vorbeau în toate limbile care existau sub cer. Puteți să vă închipuiți asta? Acele trupuri muritoare care erau acolo, spuneau: „Eu nu știu dacă pot crede asta sau nu.” Dar, deodată, ei primiseră viață; curajul Leului din Iuda se coborâse peste ei, în timp ce snopul era legănat. O, Vulturul acesta vine ca să cheme pe ai Săi! Și ei nu și-au iubit viața chiar până la moarte. Amin!

În zilele de pe urmă Fiul trebuie să fie descoperit din nou în Mireasă; trebuie să vină o putere dătătoare de viață și să-i învie afară din organizațiile acestea moarte, afară din crezuri aducându-li-se Cuvântul cel viu al Dumnezeuului Celui viu. Asta îi va învia la o viață nouă. Această putere face același lucru pentru noi acum.

Să țineți minte! Ei au fost înviați prin puterea dătătoare de viață. Ascultați bine! Voi încerca să v-o arăt. Această putere dătătoare de viață nu era numai în sufletele lor, ci ei erau umpluți complet de ea. Dinamica nu vine doar ca să dea Viață, ci ca să dea Viață întregului ansamblu mecanic. Vedeți ce vreau să spun? Ei au primit o așa mare cantitate de viață, încât au început să vorbească în alte limbi. Ei au primit Viața prin puterea de înviere a lui Hristos, încât atunci când puneau mâinile pe bolnavi, aceștia se însănătoșau. Asta face din trupurile voastre muritoare ființe vii. Ei au fost vindecați prin punerea mâinilor.

Și Duhul le dădea o asemenea părtășie cu Dumnezeu, ei primeau o asemenea putere de înviere în prezența lui Dumnezeu încât dacă o persoană murea și sufletul o părăsise – această putere o chema din nou la viață. Amin. Glorie!

Acesta este adevărul. Învierea n-a fost doar pentru El, ci și pentru sămânța aleasă dinainte, aceste trupuri muritoare care primesc Viața. Ei se rugau și în Duhul ei aveau vedenii și chemau pe morți la viață. Asta așa este. Aceasta învia trupurile lor muritoare! Și dacă această putere intră în voi – cineva poate pretinde acest lucru – dar dacă este așa, atunci semnele vă vor urma. De ce? Era Duhul lui Dumnezeu Cel care a înviat pe Isus din mormânt.

Fiți atenți: ei au primit Viața care i-a călăuzit în prezența lui

Dumnezeu. Duhul Sfânt a fost Acela care L-a înviat pe Isus dintre cei morți. Și despre Duhul lui Dumnezeu, El spunea: „El le dă viața veșnică, (în grecește ZOE) care vine în ei și dă Viață chiar și gândirii lor.” Cum puteți spune că acest Duh locuiește în voi dacă voi faceți ce credeți voi că este bine? Aceasta este legitimarea voastră, dacă-L aveți sau nu: **dacă Duhul care era în Hristos este și în voi, atunci El vă va călăuzi la Cuvânt, pentru că El este Cuvântul.** Dacă vă călăuzește pe lângă Cuvânt, atunci nu este Duhul lui Hristos! Nu contează ce ați făcut înainte, ci ceea ce ați făcut după ce ați fost aduși la Cuvânt. „Oile Mele ascultă glasul Meu și ei vor trăi din fiecare Cuvânt” - din fiecare Cuvânt.

Despre asta am vorbit cu puțin timp în urmă. Mama mea era bătrână; ea a murit; ea era o femeie deosebită. Voi știți că era pe jumătate indiană și ea era deosebită. Ea era însă o persoană care nu visa. Ea a spus că ar fi visat abia de vreo patru sau cinci ori în viața ei, dar întotdeauna când visa, acest vis era adevărat. Dacă visa ceva, aceasta se și împlinea. Eu mi-aduc aminte de timpul când am început să predic, cu mulți ani în urmă. Noi locuiam acolo sus, în capul străzii, chiar mai sus de aici. Și eu predicam chiar aici, în biserica aceasta. Mama mea visase că eu am stat aici lângă trei trepte. Eu stăteam acolo și predicam tuturor că ei trebuie să urce aceste trei trepte, înainte ca ei să poată păși pe acest drum. Pe drum era o linie albă, asemănătoare cu mărgăritarele; linia ducea direct spre porțile cerului, spre porți de mărgăritar și pietre scumpe. Era întinsă până pe cea mai înaltă treaptă de unde vorbeam. Nu este acesta mesajul meu de astăzi? Neprihănire prin credință, sfințire, botezul cu Duhul Sfânt.

Eu am spus că o persoană trebuie să treacă peste aceste trei trepte, pentru a păși pe drumul acesta. Și mama spunea că a văzut o femeie care a trecut pe acolo (voi știți ce încălțăminte au purtat oamenii acum 35 de ani). A venit deci o doamnă, care purta o pereche de cizme, așa cum se poartă astăzi, cu tocuri înalte. Ea a venit, deci, pe acolo și eu i-am spus: „O clipă, soră! Pe drumul acesta nu poți umbla cu aceste tocuri. Asta nu poți

face.”

Și ea a spus: „Ah!” Ea a privit spre celelalte femei și a spus: „Nu-l credeți, el este un nebun! Nu-l credeți! Eu vă voi arăta că sunt neprihănită, sfințită și umplută cu Duhul Sfânt și pot umbla pe acest drum.” Și eu am lăsat-o să meargă. Eu nu am putut face mai mult; eu nu o puteam reține. Și ea a sărit pe stradă, întorcându-se spre surorile ei și spunea: „Vedeți? Doar eu v-am spus.” Ea a început să fugă în sus și voi știți ce spune Biblia în Isaia, capitolul 3, *fiicele Sionului sunt mândre, și umblă cu gâtul întins și cu priviri pofticioase, pentru că pășesc mărunțel, și zornăie cu verigile de la picior*, fiicele Sionului din vremea sfârșitului. Și ea încerca să fugă pe stradă în sus, foarte repede, dar după un timp, strada a devenit tot mai îngustă. Ea a început să amețească, întorcându-se încolo și înapoi; ea și-a pierdut echilibrul și a căzut de pe drum.

Și mama spunea: „Cele mai groaznice strigăte le-am auzit de la această femeie când o vedeam în flăcări și fum, scufundându-se tot mai adânc.” Ea spunea că eu m-am întors, spunând oamenilor: „Vedeți?” Ea a fost ascultătoare în toate, în afara unui Cuvânt, în toate, afară de un Cuvânt. Și normal că și femeile pentecostale pot fi salvate sfințite, umplute cu Duhul Sfânt, iar pe urmă pot da greș. E absolut adevărat.

Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care vine de la Dumnezeu. Vedeți? Și acolo ea a dat greș. După ce i-am spus, ea poate că s-a simțit în ordine când s-a urcat acolo, dar ea nu a putut asculta când i-am spus ce o așteaptă. El a scris Evanghelia prin ucenicii și apostolii Săi și învățătura prin apostoli și prooroci și alții, dar ei nu au vrut să asculte. Acum aveți de grijă! Această putere a învierii („Zoe” – cuvântul grecesc pentru „viață”) care aduce Cuvântul, gândul care era în Hristos, va fi și în voi. Eu încerc să vă arăt că atunci când Dumnezeu a înviat pe Isus din morți, ne-a înviat și pe noi împreună cu El - voi sunteți acum aduși la Viață - deși ați fost atunci numai un fiu în gândul Lui; dar Dumnezeu a prevăzut totul în El, chiar și cum va fi sfârșitul.

Când Dumnezeu a privit trupul acela...(Duhul L-a părăsit în

grădina Ghetsimani, El trebuia să moară ca om). Gândiți-vă, prieteni! El nu era obligat să facă această lucrare. El era Dumnezeu. El a uns acest trup, care era trup omenesc. Dacă S-ar fi dus la Golgota ca Dumnezeu, El nu ar fi murit niciodată o astfel de moarte; nimeni nu poate ucide sau răstigni pe Dumnezeu. El nu era obligat să facă acest lucru, dar gândiți-vă, El S-a dus acolo pe când voi încă erați în El. Dumnezeu încă nu scosese Mireasa din Mire.

De aceea, Dumnezeu, când privea trupul lui Hristos, El vedea în acest trup și partea masculină și partea feminină. Dar totul a fost răscumpărat într-un singur trup. Vedeti? Ei sunt una - același Cuvânt. Același cuvânt care vorbește despre Mire, vorbește și despre Mireasă!

Cum ar putea Mireasa să nu manifeste toate lucrurile care au fost făgăduite despre El; și cum ar putea veni Mirele și să nu fie una cu Mireasa? Dar pentru că El a făcut totul, până și confirmarea că El a înviat dintre cei morți, atunci nu trebuia să facă Mireasa același lucru, să fie exact ceea ce a făgăduit Cuvântul pentru ea, pentru timpul sfârșitului? Nu trebuie ea să se întoarcă prin slujba din Maleahi, capitolul 4? Nu trebuie să se descopere așa cum a fost în zilele Sodomei? Nu trebuie să fie lumea și toate de pe lume așa cum sunt acum? Nu sunt toate aceste lucruri o confirmare desăvârșită a Cuvântului care ne-a fost descoperit?

Știu, prieteni, că v-am ținut cam mult, dar în câteva minute vom termina. Ce desăvârșită este lucrarea lui Dumnezeu! Să nu uitați asta! (Eu nu știu când vă voi vedea din nou.)

Dumnezeu a văzut Mireasa mai dinainte prin și în Mirele ceresc! Aleluia! Ca să salveze pe Mireasa Sa, ca și Adam, trebuia să meargă cu ea. Adam știa ce face. Eva nu știa ce face, dar Adam a ieșit din Eden împreună cu soția sa.

Isus a luat locul Miresei, devenind păcat în locul ei. Gândiți-vă: El a luat locul vostru. El a luat asupra Lui pedeapsa voastră, pentru ca voi să puteți sta în locul Său. Câtă dragoste, ce părtășie! Cum am putea noi s-o respingem? Ce altceva am putea face, decât să-L iubim, prieteni? Eu aș putea continua ore întregi

la această temă, dar să mergem mai departe.

Experiența de la Rusalii ca și venirea Duhului Sfânt în zilele de pe urmă, este precum confirmarea unui act de proprietate. Da! Puteți pretinde un anumit loc, dar asta nu înseamnă că va fi al vostru. Nu! Cineva poate veni din altă parte și să pretindă același lucru. Dar, dacă posedați confirmarea, arătați-o! Totul ce este împotriva va fi făcut nevalabil. Este sau nu așa?

Dacă un om spune că el crede Cuvântul și apoi vine Duhul Sfânt, aceasta este confirmarea acestei proprietăți. Și El vă va da dreptul, dacă posedați proprietatea, ca să stăpâniți tot din această proprietate; tot ce scrie pe confirmare vă aparține fără restricție. Amin.

Astfel avem confirmarea când Duhul Sfânt vine pe baza acestui act de proprietate pe care Dumnezeu l-a întocmit înainte de întemeierea lumii. El a scris numele voastre în Cartea vieții, dar voi a trebuit să vă nașteți din legătura firească dintre un bărbat și o femeie, să fiți supuși păcatului și să fiți vinovați de păcat. Când am crezut, eu am primit actul de proprietate. Dar când a venit Duhul Sfânt, El era confirmarea, chiar dacă totul era împotriva mea, dacă o făcuse mama mea sau tatăl meu, dacă o făcuse bunica mea (așa cum s-a întâmplat cu copilul acesta cu epilepsie, pentru care m-am rugat cu câteva minute mai înainte, a cărui epilepsie venise de la bunici, pe care o moștenise nepotul); cum am spus, când a venit confirmarea totul a fost șters și făcut nevalabil. Atunci eu sunt proprietarul acestei confirmări. Amin.

Pe cât de sigur că Duhul a înviat pe Hristos din morți, pe atât sunt de sigur că am confirmarea că sunt un mădular al acestui trup; această confirmare a Duhului Sfânt dă Viață trupului Cuvântului, așa cum a făcut-o cu El și așa cum a făgăduit că o va face în zilele de pe urmă. Confirmarea!

Toate păcatele mele sunt șterse! Toate păcatele voastre sunt șterse prin sângele lui Isus Hristos; Duhul Sfânt a venit ca o confirmare a proprietății pe care mi-a dat-o Dumnezeu prin har - prin buna Lui știință ne-a dat-o dinainte. O, Doamne!

Pentru ce vă mai temeți? Nu este de mirare că El a spus: „Nu

te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.” Nu vă temeți! Nici moartea nu vă va putea atinge. Vedeți, ce minunat! Noi vrem să ne grăbim. Confirmarea actului, confirmarea că datoria noastră a fost plătită; totul a fost șters. Glorie! Poate mă comport cam ciudat, dar mă simt foarte bine. Vedeți? O proprietate confirmată – vedeți ce înseamnă asta? Vezi ce înseamnă aceasta, frate? Nimic nu te mai poate despărți de El. Amin! Eu sunt proprietarul. Amin!

Ce fel de proprietate? Eu am partea mea din moartea și învierea Sa. El a fost în locul meu, ca eu să pot ajunge împreună cu El. El a devenit păcat, pentru ca eu să devin un fiu și ca să pot primi proprietatea aceasta, pentru că aceste semne vor urma celor ce vor crede. Vedeți? Proprietatea confirmată.

Mai avem zece minute până la masă. Să mai privim în trecăt și învierea prin Duhul. Vă voi arăta unele semne, ca să înțelegeți. Ascultați! Observați vă rog, cum lucra această putere a învierii în ei (aceasta era tema mea după învierea Fiului), ce lucra această putere dătătoare de viață în ucenici, în ziua de Rusalii. Ea le-a dat viață. Să vedem ce a lucrat ea în Ștefan. Ștefan era umplut cu puterea învierii; așa este. El era umplut cu puterea dătătoare de viață. El nu se temea. El spunea: Fapte capitolul 7:51-52: „...*Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.*

Pe care din prooroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum, și L-ați omorât.”

Duhul lucrase ceva în el. Și, normal, el era plin de puterea învierii. Și ei spuneau: „Trebuie să ne scăpăm de acest tânăr.” Și el a murit (ei l-au omorât cu pietre), a privit în sus, spunând: „*Văd cerul deschis!*” Puterea învierii lucra. Asta a lucrat puterea învierii la Ștefan.

Vedeți? Un alt bărbat avea această putere a învierii - numele lui era Filip. El era plin de puterea dătătoare de viață și a ținut o adunare mare acolo în Samaria. Dracii au fost alungați; oamenii

au fost botezați în Numele lui Isus Hristos. Ei aveau o adunare și Duhul i-a vorbit. Puterea a venit jos și spunea: „Părăsește această adunare de trezire!” „Dar ce vor spune predicatorii?” „Nu te îngriji ce vor spune ei.” Vedeți? El era umplut de puterea învierii. El avea benzină și dinamica a venit peste el, spunându-i: „Du-te acolo în pustiu!” Și el a găsit acolo un etiopian, pe care l-a botezat în Numele Domnului Isus Hristos – un om care a dus mesajul acolo jos în Etiopia. E adevărat? El a ascultat de Dumnezeu. Dacă nu sunteți încă botezați în Numele lui Domnului Isus Hristos, atunci faceți asta în ascultare de Dumnezeu, și observați cum va veni puterea învierii peste voi.

Când Filip a încheiat această mare lucrare – după ce ascultase de porunca lui Dumnezeu și părăsise acea adunare de trezire – și l-a botezat pe acest etiopian în ascultare de Dumnezeu - el era atât de plin de puterea învierii, încât a fost răpit de Duhul.

Acest Duh, care a înviat pe Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare. El a dat o așa viață lui Filip, încât el nu a mai fost văzut, și a fost dus vreo 200 km mai departe, într-o altă țară. Puterea umpluse trupul lui muritor. Cum s-a putut întâmpla asta? El era atât de plin de puterea învierii.

O, Biserică a Dumnezeul Celui viu! Noi nu putem fi mulțumiți să fim hrăniți cu biberonul; **noi trebuie să fim umpluți de puterea învierii când vine Duhul Sfânt Într-o zi, noi vom fi răpiți.** Amin! Iertați exprimarea cu biberonul; eu mă gândeam la o mamă ce poartă ceva după ea pentru a liniști copilul. Când încep să plângă copiii, mamele pun un pic de cafea cu zahăr într-un săculeț și-i lasă pe copii să sugă pentru a-i liniști. Dar în acestea nu este nici o putere, ele nu sunt de folos, ci din contră. Copilul va înghiți cofeina aceasta îndulcită, ceea ce nu este bine pentru sănătatea lui. Și noi umblăm cu astfel de lucruri. Lăsați-vă de acestea! Voi sunteți vulturi! Veniți înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! Fiți puternici! **Nimic nu poate răni simțămintele voastre. De aceea, voi sunteți eliberați de toată rușinea oamenilor.** Orice ar spune cineva împotriva voastră, asta ar produce mai multă dragoste în voi. Este puterea învierii care

lucrează în voi! Aceasta vă aduce în locurile cerești. Un vultur nu va coborî jos, la găini, ci el își va lua zborul în sus, în locurile cerești, în Hristos.

Această putere a învierii a fost peste Filip, i-a dat viață și a fost răpit de acolo.

Să privim deci și pe un alt bărbat. Era acolo unul cu numele Enoh. El a umblat cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu vreme de 300 de ani. El a mărturisit: „Eu nu am fost niciodată neascultător de Cuvântul lui Dumnezeu.” El a fost atât de umplut de această putere a învierii, încât atunci când dinamica a coborât asupra mecanismului, el nici nu a mai murit – el pur și simplu a plecat acasă. El a început pur și simplu să meargă în sus. Așa ca și Filip; el avea o plinătate de putere și, în loc să meargă la Gaza, el a ajuns într-un alt loc. Enoh spunea: „Eu sunt un om bătrân; eu am primit atâta putere de înviere, încât eu voi părăsi pământul.” Aceasta este aceeași putere a învierii pe care o avem acum. Vedeți?

Noi avem acum aceeași putere a învierii. Ea va da viață trupurile noastre muritoare. Este adevărat? Aceasta este puterea învierii.

Enoh avea această mărturisire desăvârșită: „Tot ce mi-a spus Dumnezeu să fac, am făcut. Tot ce mi-a poruncit El, am făcut.” El era atât de plin de Cuvântul lui Dumnezeu că atunci când puterea învierii a venit peste el - peste mecanism – aceasta l-a ridicat de pe pământ. El a plecat pur și simplu de la pământ la cer.

Priviți pe Ilie! El era proorocul acelor zile. Scuzați-mă, frate, soră, în zilele acelea el a îndreptat pe femeile acelea fardate, pe Izabela, pe Ahab, și se părea că nimeni nu stătea de partea lui. El îi îndrepta, îi certa, rămânând afară, dar Dumnezeu se îngrijea de el și îl ajuta în orice loc. Voi știți că, într-o bună zi, omul acesta bătrân a obosit. El spunea: „Am îmbătrânit și nu pot merge mai departe.” El avea cam 90 de ani, era într-adevăr bătrân și călătorea prin țară, dar el era plin de puterea învierii.

Știți ce? El privea dincolo de Iordan și vedea malul celălalt. (O! Eu aproape că văd malul celălalt!). El era atât de plin de puterea

învierii încât un car de foc a apărut acolo. El a trecut râul spre casă, fără ca să moară. Puterea învierii a făcut ca din cer să vină un car pentru a-l lua pe Ilie. El s-a dezbrăcat de mantia sa, aruncând-o lui Elisei. Asta așa este.

Acum, Elisei a ridicat mantia (din nou un tip spre Biserică) și el a făcut mai multe minuni decât Ilie (un tip înspre Isus și Biserică). El avea o dublă putere pentru că așa se rugase. „Veți face lucrări mai mari decât am făcut Eu.” Vedeți? El era așa de plin de putere, că a făcut de două ori mai mult decât făcuse Ilie. Și el a trăit o viață de 80-90 de ani; a îmbătrânit și a murit în pace. Ei l-au luat și l-au îngropat.

Voi știți că puterea învierii nu l-a părăsit. Mulți ani mai târziu, după ce-i putrezise carnea de pe oase acolo în mormânt, în timpul unei lupte, ei au pus un mort peste osemintele lui Elisei. Dar în osemintele acelea era atâta putere de înviere, încât acest om a înviat, luând contact cu oasele lui Elisei. Da, această putere va învia trupurile voastre muritoare. Chiar dacă trupul lui Elisei a murit și a putrezit în mormânt, totuși această putere se odihnea peste praful acela. Aleluia!

Acel ce a înviat pe Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare!

Elisei, din timpul acela, ne aduce aminte că omul mort, proorocul, era plin de puterea învierii; când zăcea în mormânt, putrezind acolo, era atâta putere a învierii în el, că atunci când a fost pus un om mort peste el, acesta a înviat; parcă și-ar fi pus din nou mâinile peste bolnavi. Nu-i așa? Amin. Așa este.

Și gândiți-vă, noi suntem trup din trupul Lui (Hristos) și mădular din mădularele Lui. O, nu este altă cale! Noi vom învia și asta este totul. Noi pur și simplu ne vom ridica; acesta este adevărul.

Paștele este mai mult decât o tradiție. Este valabil și acum, pentru că trupurile noastre au fost înviate împreună cu El și noi locuim acolo în locurile cerești. Acest trup poate putrezi în mare, el poate putrezi în pământ, poate nu va mai rămâne nici o lingură de cenușă și totuși va apărea din nou; pentru că Duhul care a înviat pe Domnul meu dintre cei morți, a înviat și trupul acesta

muritor. El v-a dat viață în trupul acesta muritor. Și noi suntem părtași ai învierii Sale, proprietari ai vieții Sale veșnice, despre care v-am vorbit atât de mult.

Nu este deci de mirare că El spune: „Nu vă temeți!” El știa asta, pentru că Pavel a spus mai târziu: „Moarte, unde-ți este boldul? Mormântule, unde este biruința ta? Eu sunt plin de puterea învierii. Laudă lui Dumnezeu care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” Puterea învierii!

El trăiește în veci. „El este același ieri, azi și în veci.” (Evrei 13:8). **Să țineți minte! Mesia este Cel uns, astfel Mireasa Lui este cea unsă.**

Observați! Moartea nu oprește puterea lui Dumnezeu de înviere. Moartea nu o poate opri. Dacă ați primit-o, o aveți pentru veșnicie. Nu există nimic ce ar putea s-o oprească. Nimeni nu o poate diminua; nu poți schimba nimic la asta. Când zilele vi se vor sfârși, ea va continua. Ea rămâne la fel de bună, cum a fost odată. Vedeți?

Moise era plin de această putere a învierii. Este așa? El era un prooroc; la el a venit Cuvântul. El era o parte din Cuvânt; el era Cuvântul aceluia timp. Așa este? Și la 800 de ani după moartea lui, iată-l stând acolo pe muntele schimbării la față împreună cu Ilie. Era puterea învierii și moartea nu a putut-o înlătura. Nu, nu! „Îl voi învia!” Îngerii au venit și l-au îngropat acolo într-o vale. El era dispărut pentru oameni; mădularele lui și totul era trecut, dar puterea de înviere era încă acolo. Ea l-a înviat și l-a adus pe munte împreună cu Ilie.

Veți spune: „Este adevărat, frate Branham, după 800 de ani?” Dacă vreți să citiți, este scris în Matei 27:51,52. Puteți s-o notați. **Acești credincioși, din Vechiul Testament, erau o parte din El, pentru că și ei credeau că El va veni.** Potențial ei au primit viața prin jertfirea unui miel (care făcea ispășirea), dar duhul aceluia miel nu putea veni peste un om. Ce se întâmplă atunci cu duhul omului când Dumnezeu însuși vine în el? Vedeți? Cu cât mai multă putere de înviere este în noi? Înainte, se jertfea un miel pentru împăcarea omului cu Dumnezeu, o prefigurare. Dar ceea ce avem acum, nu mai este un o prefigurare, ci realitatea.

De ce să ne mai temem?

Și acești bărbați, care aveau numai umbra care arăta spre învierea Sa (realitatea), au mers cu asta în mormânt. Priviți exemplul lui Iov în timpul grelei lui încercări. Totul îi fusese luat. Satana a spus: „Dă-l pe mâna mea și-l voi face să Te blesteme.” Dumnezeu i-a îngăduit și Satana s-a aruncat asupra lui Iov. Domnul i-a spus Satanei: „De viața lui însă nu ai voie să te atingi.” Și Satana i-a făcut multe rele, dar de viața lui nu s-a atins. Chiar și nevasta lui s-a întors împotriva lui. Ea spunea că și suflarea lui i-a devenit greu de suportat. Cu alte cuvinte, ea nu mai vroia să aibă de-a face cu el. Se părea că ea nu-l mai iubea și l-a respins: „Iov, tu ești nenorocit. De ce nu blestemi pe Dumnezeu și să mori?”

Dar el răspunse: „Tu vorbești ca o femeie nebună.” El ținea tare de ceea ce știa, pentru că el era un prooroc. El spunea: „Eu nu sunt un păcătos, căci eu am adus jertfa necesară.” Amin. El știa unde stă. El stătea pe Cuvânt.

Indiferent ce spuneau ceilalți, el stătea tare și neclintit pe Cuvântul lui Dumnezeu. Și, în ceasul acela groaznic, el spunea: *„Tu vorbești ca o femeie nebună... Domnul a dat și Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului!”* El a mai zis: *„Gol am ieșit din pânțelele mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului!”* El stătea acolo plin de bube și se scărpină cu un ciob, copiii lui erau morți, tot ce avusese era distrus și prietenii lui, membrii bisericii se întorseseră împotriva lui; ce stare nenorocită! Niciunul dintre noi nu a trecut prin astfel de neazuri. Dar el a rămas credincios față de Cuvânt. El era un vultur. O, nu i se putea acoperi ochii pentru multă vreme. Nu, nu!

Pentru că el a stat tare pe Cuvânt, ceva s-a întâmplat deodată. Cerul s-a întunecat, a început să tune și să fulgere. Iov a privit în sus și a avut o vedenie. El a spus: „Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește și, în timpul de pe urmă, el va sta pe pământ. Deși viermii vor mânca trupul meu, totuși această putere a învierii va rămâne în mine. Eu voi vedea pe Dumnezeu. Ochii mei îl vor vedea și nu ai altuia. Chiar dacă măruntaiele vor fi putrezit în mine, chiar dacă viermii din mine îmi vor fi distrus trupul.”

Voi știți, acești viermi nu vin în voi, ei sunt deja în voi de la naștere. Chiar dacă v-ar pune într-un sicriu perfect etanș, viermii tot v-ar mânca, pentru că ei sunt acolo, în voi. De la naștere nu sunteți decât un sac de viermi.

„Chiar dacă mi se va distruge trupul, în acest trup Îl voi vedea pe Dumnezeu!” Și în acea dimineață a învierii s-a întâmplat. O, această dimineață a învierii! Aleluia! Matei, acest evanghelist, a spus în cap.27 vers.51 că după ce El a înviat din morți, mulți din sfinții Vechiului Testament au ieșit din morminte, din cei ce dormeau în praful pământului, au intrat în oraș și s-au arătat multora.

Această putere a învierii era încă în trupul lui Elisei, era încă în mădulele lui lov când nu mai era nici o lingură de praf din trupul lui. Puterea învierii era acolo. *„Dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său care locuiește în viu.”* (Rom. 8:11)

Poate veți spune: „Eu mi-aș fi dorit să trăiesc în timpul acela.” Dar voi trăiți într-un timp mai bun! Văd că vă notați texte din Biblie. Asta e bine. Notați-vă 1Tesaloniceni 4:16: *„Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.”* Minunat! Dumnezeu va aduce împreună cu Isus pe sfinții care dorm în Hristos. Sfinții din morminte - unii se odihnesc ca Ilie, alții ca Elisei, în mormânt, alții se află în mormânt și vor fi înviați, alții vor fi transformați, dar noi ne vom înălța împreună cu El. Trâmbița lui Dumnezeu va suna și mai întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi, cei vii care vom fi rămas, vom fi transformați și împreună ne vom ridica să-L întâlnim pe Domnul în văzduh.

Puterea învierii va veni peste cei vii și peste cei morți.

Aceeași putere a învierii lui Dumnezeu ne este arătată în acești doi prooroci. Vedeți? Numele lor sunt aproape aceleași – Ilie, Elisei. Vedeți? Mireasa și Mirele. Unul este „Domnul Isus” și cealaltă este Mireasa lui Isus; ei aparțin unul altuia – El și ea. Vedeți cum este arătat totul? Ilie a fost răpit (el reprezenta Biserica), Elisei se odihnește până la înviere. Este exact ca la o

pasăre care are nevoie de două aripi ca să fie în echilibru. Biserica a fost reprezentată în acești doi prooroci. „Pentru că noi, cei ce trăim până la venirea Domnului, nu o vom lua înaintea celor ce dorm; trâmbița lui Dumnezeu va răsună și cele două aripi se vor uni și noi vom zbura.” Aleluia! De ce? Pentru că și în cei vii, ca și în cei morți în Hristos, este prezentă puterea învierii.

Fiți atenți! Noi am primit Viața ca să deosebim aceste lucruri. Priviți la puterea învierii din timpul acesta! Nu uitați că noi am primit Viața. Eu cred că va fi un ajutor pentru voi; Domnul nostru a spus la fel: „Ce-mi dă Tatăl, aceea vă spun vouă; Eu nu v-am ascuns nimic.”

Și în zilele de pe urmă vedem această putere dătătoare de viață peste noi. El ne-a dat puterea ca să vedem pe bolnavi vindecați. Noi am văzut această putere printre noi așa cum a fost cu cei de la început; ea s-a întors. Au fost date vedenii, au fost înviați morți. Vedeți? Bolnavii s-au vindecat prin această putere.

Acum câteva zile am vorbit aici cu micul Donovan Weets. Eram la vânătoare cu el. Bătrânul acesta este un tovarăș bun de drum; el vine aici la biserică, un prieten bun de al meu. El spunea: „Eu nu aș vrea să te supăr.” Eu mă uitam la urechea lui; era complet deformată. I-am spus: „Cum îți merge, Donovan?”, luându-l de mână; și era cancer. Eu spuneam: „Donovan, ce-i cu urechea ta?” El răspunde: „Nu știu, frate Branham, am primit-o cu vreo 6-7 luni în urmă.” Eu am spus: „De ce nu ai spus nimic?” El spunea: „Eu nu am vrut să te supăr, frate Branham.” Eu am spus: „Știi ce-i asta?” „Eu”, a răspuns el, „eu pot să-mi închipui.” Mi-am pus mâna peste el, dar nu am spus nici un cuvânt. Două zile mai târziu nu se mai vedea nici o urmă. Ce s-a petrecut? Această putere dătătoare de viață! Vedeți? Ea va învia trupul vostru muritor. Urechea lui s-ar fi distrus și creierul lui s-ar fi dus. El ar fi murit, dar puterea dătătoare de viață a făcut totul.

Într-o zi mă simțisem așa de obosit, că mi-am spus: „Ai deja 50 de ani și dacă vrei să faci ceva pentru Domnul ar fi bine să te grăbești. Tu îmbătrânești” Și acolo, în dimineața aceea, a venit puterea învierii peste mine. El mi-a permis să privesc după cortină, iar eu i-am văzut pe toți acolo. El spunea: „Toți acei pe

care i-ai iubit și cei ce te-au iubit, aceia vor fi cu tine. Eu ți-i dau.”
Vedeți? Eu i-am văzut pe toți acolo, așa cum vă văd pe voi aici.
Ce-i asta? Puterea învierii!

Ioan, care a scris Apocalipsa, era plin de puterea învierii. El s-a ridicat și a văzut ce se va întâmpla, de la început până la sfârșit. Isaia era plin de puterea învierii și a avut viziunea Împărăției de o mie de ani și multe altele. Puterea învierii! Și dacă acest Duh, care a înviat pe Isus din morți, locuiește în voi, Acesta va învia și trupurile voastre muritoare.

Țineți minte, este vorba despre puterea învierii. Aduceți-vă aminte ce am văzut în aceste zile. Puterea a venit ca să ne deschidă cele șapte peceteți. Ce era aceasta? Înțelepciunea unui om? Nu, puterea învierii a lui Dumnezeu. Această putere a lui Dumnezeu a spus dinainte că aceste lucruri se vor întâmpla. Și această putere de înviere a lui Dumnezeu a obligat lumea să mărturisească despre acest adevăr. Îngerul Domnului, despre care v-am spus și care a fost aici, acest stâlp de foc, puterea învierii – lumea a mărturisit-o, că aceasta este adevărul. Și, totuși, ei nu au știut ce înseamnă, dar noi am văzut și știm: acolo sus era Domnul nostru. Vedeți?

El este Acela care a deschis pecetețile; El este în aceste peceteți, pentru că întregul Cuvânt al lui Dumnezeu este Hristos și Hristos, Domnul, este taina peceteților descoperite. Ce este deci deschiderea peceteților? **Este descoperirea lui Hristos.** Și acești șapte îngeri reprezintă cele șapte epoci ale Bisericii complete, dar noi nu am putut vedea imediat acest lucru. Dar ei au făcut fotografiile, nu noi. El stă acolo precum Cel mai înalt Judecător și arată că El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Ce identificare puternică!

Puterea învierii a făcut asta pentru noi. Ea ne face să vedem venirea Lui. Această putere ne-a smuls din moarte și ne-a adus la viață. **Ea ne dă puterea deosebirii ca să știm ce nu este în ordine cu noi și ce să facem, ce am făcut și ce ar fi trebuit să facem și ce vom fi.**

Domnul nostru Isus era atât de plin de puterea învierii! El avea plinătatea și putea spune: „Distrugeți acest trup, iar în trei zile îl

voi învia.” Aici este încrederea în puterea învierii! „Distrugeți acest trup – acest templu – și, în trei zile, îl voi readuce.” De ce a spus El asta? El știa că este scris despre El, era scris în Cuvântul lui Dumnezeu despre El, iar Cuvântul nu poate da greș.

Cuvântul spunea: „Eu nu voi îngădui ca Sfântul Meu să vadă putrezirea...” El știa că această putere a învierii îl va învia și nici o celulă nu va putrezi. El a spus: „Voi veți distruge acest templu, dar, în trei zile, îl voi ridica din nou.” De ce? Pentru că era proorocit în Cuvânt! Și proorocia, dacă este de la Dumnezeu, nu poate da greș. Și proorocia din Cuvânt spune că El va învia și că noi am înviat împreună cu El! Nu-i de mirare deci când El spune: „Nu vă temeți!” Este scris că Duhul care era în El, va veni în noi și va învia trupurile noastre muritoare. Nu te teme, prietene! Fiul a înviat. Fiul este viu.

Priviți spre muntele schimbării la față! Noi toți am fost reprezentați. Acolo erau sfinții care au fost răpiți în timpul vieții lor (reprezentați de Ilie); acolo era și Moise, prefigurarea sfinților adormiți în Domnul. Amândoi aveau puterea învierii. Chiar dacă unul a murit iar celălalt nu, amândoi erau prezenți acolo. Observați! Vedeți ce avem acum în zilele de pe urmă? Exact ceea ce a făgăduit El în Ioan 14:12. Și normal! Oamenii spun: „Tu pretinzi că ai putere.” Nu, nu! Noi suntem precum cei de pe muntele schimbării la față. Noi nu pretindem că avem putere, ci noi suntem precum cei de pe acel munte. Moise nu a spus: „Priviți cine sunt eu!”, și ucenicii nu au spus: „Vedeți cine suntem noi!” Știți ce s-a întâmplat? Observați! **Ei au văzut pe Isus descoperit.** Asta este totul ceea ce doreau ei să vadă, pe Isus în mărirea Sa. Așa este și astăzi. Noi nu încercăm să fim cineva. Pe noi nu ne interesează ce spun oamenii despre noi. Numele nostru nu înseamnă nimic; noi purtăm Numele Său. Viața noastră nu este nimic, ci este viața Lui. Este puterea Lui, nu puterea noastră. Există un singur lucru pe care noi îl dorim: să-L vedem pe El în mărire. Și cum se poate întâmpla asta? Numai dacă El se poate descoperi prin noi în puterea învierii Sale, care locuiește în noi. Noi îl vedem azi din nou reprezentat așa cum era odată. Ați înțeles aceasta?

În noi nu este dorința de a fi glorificați. Noi nu dorim să avem un nume mare. Nu este dorința noastră ca să ridicăm o biserică sau să încercăm să facem mai mult ca alții sau să căutăm să aducem oameni într-o adunare și să-i legăm acolo. Asta nu este dorința noastră. Noi dorim ca să-L vedem pe El descoperit și în mărire. **Noi nu dorim proslăvire proprie, dar în noi, prin viața noastră, vrem să dovedim că El este viu și trăiește în noi.**

Dacă eu nu-mi stau în drum și dacă nu mă gândesc la mine iar voi nu vă gândiți la voi înșivă, atunci vom vedea pe Isus descoperit între noi. Dorința noastră este să-L vedem pe El. Aceasta este puterea noastră de înviere. El este bucuria noastră: să știm că suntem în El, că suntem trupul Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui, Mireasa Lui și să vedem cum El dovedește în noi că a înviat din morți.

Nu este de mirare că El a spus: „*Nu vă temeți!*” Acum noi suntem salvați de El și înviați cu El. Aceasta este adevărata semnificație a Paștelui pentru oameni: a fi înviat împreună cu El.

Fiți atenți! Acum noi avem Duhul Său în noi, dreptul la moștenire este complet plătit. Voi nu mai spuneți: „Bine, eu sper să-l obțin.” Nu, tu îl ai deja. Nu mai este un „îl voi avea”, ci un „eu deja îl am”. Nu eu l-am obținut, ci El l-a obținut pentru mine. Vedeți? Nu eu, ci El!

„Bine, frate Branham, dar se spune...”

Pe mine nu mă interesează ce se spune; El a făcut totul pentru mine. Asta este tot ce-mi doresc, este tot la ce mă gândesc. Eu doresc să-L văd doar pe El descoperit. Cum se poate întâmpla asta? Trebuie să-L chemăm jos? Nu! El este în voi! „Atunci, Doamne, dacă mă pot da pe mine la o parte, Tu Te poți manifesta în mine.” Cum o poate face Domnul? El așa a hotărât-o: „Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.” Glorie! După toate dovezile din Cuvânt, pe care le-am adunat în dimineața aceasta, mă gândesc acum la o cântare:

În dimineața învierii

Când se rup legăturile morții,

Vom învia. Aleluia! Vom învia.

Credeți asta? Noi vom învia. În El, noi suntem o parte din El;

Paștele, taina descoperită a lui Dumnezeu, cum era atunci, viață după moarte. Acum noi trăim, cei care am fost odată morți în păcatele noastre.

Adevărata Pecete a învierii a rupt moartea din jurul meu și acum eu trăiesc. Pecetea învierii de la început a rupt pecetea romană cu care El a fost pecetluit. El a rupt pecetea și a descoperit taina. Acum Dumnezeu a rupt pecetea prin Duhul Sfânt, eliberând viața noastră și Hristos este descoperit, El trăiește în noi, pentru că noi am înviat împreună cu Hristos. (Fratele Branham cântă).

Nu sunteți bucuși? Eu sunt bucuros că atunci, în șopronul nostru de cărbuni, într-o dimineață (când m-am întors la Domnul) a fost ruptă o pecete și eu am înviat ca o ființă nouă. Era puterea Lui de înviere. Fiul a înviat.

Nu de mult mi-a spus cineva povestea unui pescar. A venit un om și a luat un pescar bătrân ca să meargă cu el la pescuit pe coasta de vest. Ei s-au dus acolo de dimineață. Și dacă ați pescuit vreodată acolo, atunci știți câtă ceață este pe mare. Și eu mă duc câteodată cu fratele Eddie Byskal – el este misionar la indieni – acolo la pescuit. Dar acest om despre care vorbeam, nu avea experiență. El s-a dus la pescuit și au ieșit cu barca. Ei așteptau să se lumineze. Ei nu mai puteau să mai audă semnalul pe timp de ceață pe coastă și acest om s-a enervat, spunând: „Spune-mi, ieșim în larg?” El era nervos. Dar bătrânul zicea: „Așează-te fiule, așează-te!” Pescarul bătrân era liniștit. El știa despre ce vorbește. El spunea: „Trebuie să așteptăm până răsare soarele, apoi vom vedea unde suntem.”

Voi spuneți: „Trebuie să fiu un baptist sau un pentecostal?” Așteptați numai! Fiul va apărea și noi vom vedea unde suntem. El este Cuvântul. Așteptați până când Cuvântul se va manifesta, vărsând lumina Lui prin sămânță, snopul legănat. Atunci vom vedea unde ne aflăm. Îl iubiți?

Să ne aplecăm capetele.

Este cineva sau mai mulți care nu au primit această putere a învierii? Fiul a luminat totul și voi ați șezut în această sală a casei Domnului, ați auzit benzi și totuși Duhul nu a putut să vă învie

până acolo încât să urmați Cuvântul lui Dumnezeu? O, voi, bărbați și femei, dacă ați putea asculta fiecare Cuvânt pe care El l-a scris!

O, ar fi un lucru periculos dacă ați fi o sămânță moartă și nu ați avea viață în voi! Dar în voi este ceva ce vă spune: „Eu aș vrea să mă ridic în dimineața asta, eu nu aș vrea să fiu o sămânță moartă, care se face praf, eu aș vrea să mă ridic.”

Vreți să vă ridicați mâinile și să spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate?” Domnul să te binecuvânteze! Da, să te binecuvânteze! O, vedeți atâtea mâini ridicate. Noi nu mai chemăm pe oameni la altar. Chemarea la altar a fost introdusă în timpul metodiștilor. Biblia spune: „Toți cei ce au crezut, au fost botezați.” Aici este un bazin cu apă care așteaptă pe oricine este pregătit să moară pentru sine. Poate că ați fost îngropați de multe ori în Numele lui Isus Hristos, dar dacă această sămânță nu are viața în ea însăși, ea nu va fi înviată.

Botezul în apă este ca roua care vine din cer. Roua poate să cadă pe această sămânță, dar, dacă nu este viață în ea, roua nu folosește la nimic. Dar dacă acest botez înseamnă pentru tine adevărata moarte a eu-lui tău și ești pregătit să mori pentru toate dogmele și doctrinele, pentru tot ce este în contradicție cu Cuvântul și ești gata să umbli după Cuvânt ca să fii un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, dacă crezi asta în adâncul inimă, atunci fii atent ce poate face acest botez din viața ta.

Fiecare din voi să se pocăiască și să se boteze în Numele Domnului Isus Hristos, pentru iertarea păcatelor, și de tot ce nu ați făcut după voia Domnului, ca să puteți aduce snopul. Voi veți primi Duhul Sfânt; veți primi dinamica, pentru că făgăduința este pentru voi și pentru toți care sunt încă departe, prin toate generațiile.

Tată ceresc, eu am vorbit foarte mult și am reținut pe acești oameni, dar, o Doamne, nu m-am putut opri. Se pare că vom părăsi acum acest loc ca să ne odihnim, ca să ne putem întoarce din nou seara aceasta. Noi trăim într-o lume muritoare, între oameni muritori și purtăm un mesaj al vieții și cu dovada învierii. Doamne scump, noi suntem niște ființe muritoare, și ce va fi dacă

lășăm să treacă această ocazie pe lângă noi?

Inimile noastre ard și sufletele noastre sunt cuprinse pentru cei ce au venit azi aici. Mulți au ascultat în dimineața aceasta mesajul. Două – trei sute au ridicat mâinile. Ei vor să Te creadă, Doamne. Noi știm că această sămânță nu este moartă, Doamne. Cum ar fi ridicat ei altfel mâinile? Ceva în ei i-a făcut să ridice mâna. O, Doamne, soția lui Iov a încercat să-l depărteze de Tine. Dar, Doamne, lasă pe acest Iov, pe acest credincios, să intre înăuntru, să moară și să fie îngropat în apa botezului; roua care cade cu fiecare Cuvânt spune că va spăla toate păcatele și vor fi iertate. Voi sunteți botezați în Numele Domnului Isus Hristos. De ce? Pentru iertarea păcatelor voastre. Păcatele vă sunt iertate în Numele Domnului Isus Hristos. Îngăduie, Tată, dacă este cineva bolnav, să iasă sănătos de aici. Chiar dacă sunt neputincioși, să iasă de aici sub puterea Duhului Sfânt. Dacă sunt păcătoși, să iasă de aici spălați și curați. Și dacă intră cu mecanica, atunci să iasă cu dinamica, cu Duhul Sfânt. Cuprinde-i Doamne!

Trupurile lor muritoare să fie înviate; atunci auzim limbi noi adevărate, vedem puterea lui Dumnezeu, dragostea nemărginită, har pentru a muri și har pentru a trăi, pe Hristos înviat, un singur trup, o Mireasă care Îl reprezintă pe pământ. Tată, ei sunt ai Tăi. Ei și-au ridicat mâinile; eu am predicat Cuvântul. Primește-i Doamne, în Numele Domnului Isus! Amin! Îl iubiți? Nu este El minunat? Sunteți mulțumiți că sunteți o parte din învierea de Paște și că sunteți înviați împreună cu El? Ridicați mâinile! Voi sunteți cuprinși în învierea Lui.

„Copiii mei dragi”, cum spunea Pavel, nu am vrut să-l imit, dar dragostea din mine spune „vă iubesc.” Eu fug în toate direcțiile și fac totul ca să fiu aici, ca să vă vorbesc. Eu vin din pustiri, trec prin zăpadă, ca să fiu aici. Merg cu avionul prin toată țara, astfel putem să ne vedem. Noi ne iubim; fiecare este o părticică a celuilalt. Nu lăsați pe Satana să vă spună altceva. Dacă noi suntem fiecare o parte din celălalt, suntem și o parte din El, noi suntem cetățeni în Împărăția Lui și ne bucurăm împreună cu binecuvântările învierii. De acum sunteți înviați. Când Dumnezeu L-a înviat pe Isus, v-a înviat și pe voi; Fiul este acum deasupra

noastră. Acum voi creșteți într-o viață asemănătoare cu a Lui, până când veți fi înviați total în acea zi. Voi sunteți înviați acum, potențial vorbind. De unde știți asta? Sufletul vostru s-a transformat, nu-i așa? Trupul vostru s-a făcut ascultător de Cuvânt, care este Viață. Voi ați înviat din morți. Este ziua învierii pentru Isus și pentru mine, pentru Isus și voi. Noi am înviat împreună cu Isus, și noi vom învia în zilele de pe urmă chiar dacă duhul nostru va părăsi trupul nostru, chiar dacă ne vor putrezi trupurile - poate au devenit numai praf, poate au fost arse, poate că se află pe fundul mării – Biblia spune că un înger va striga și toți cei ce au murit, vor apărea.

Nu este nimic ce ne-ar putea ascunde sau despărți de Dumnezeu, pe Cel care-L iubim așa de mult și care ne-a înviat împreună.

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Eu v-am reținut mult. Dacă unii mai sunt încă la telefon, ei precis au plătit astăzi mult, dar eu nu puteam încheia la timpul stabilit.

Voi toți știți unde vreau să mă duc - în Africa. Eu m-am rugat demult pentru asta, ca să ajung acolo. Acum Domnul mi-a pregătit calea, arătându-mi totul într-o vedenie. Acești oameni plâng acolo zi și noapte. Dacă ar afla predicatorii de acolo, ei m-ar opri imediat. Eu mă duc deci ca vânător. Mă voi duce și la o regină de culoare, care a venit cu 17 vagoane la o adunare. Mă voi duce la vânătoare în ținutul ei, pentru că voi intra ca vânător, nu pentru a ține adunări. Când mă voi întoarce, voi avea timp să vă relatez despre adunări mari. Să vă rugați pentru mine. Voi știți câte greutateți sunt acolo – vrăjitori și draci în toate părțile; și credeți că ei nu știu ce să facă? Vedeți? Trebuie să știți exact despre ce vorbiți când stați în fața lor. Dar eu știu în Cine cred și sunt convins să El este în stare să țină în mâna Lui pe cei ce i-am predat, până în ziua aceea.

Acum, aici sunt batiste peste care ne vom ruga. Iubite Dumnezeu, am predicat mesajul învierii, dovedind prin Cuvântul Tău că puterea învierii este în fiecare copil al lui Dumnezeu care crede; pe baza credinței că această putere de înviere a schimbat viața mea și a celor ce ascultă, Doamne, noi ne rugăm unii

pentru alții. Îmi pun mâinile peste aceste batiste căci Dumnezeu, care a înviat pe Hristos, și Duhul care L-a înviat din morți locuiește în trupurile noastre. Duhul care era peste trupul lui Elisei, deși era mort și rămăseseră numai oasele din el, puterea învierii era în ele. Mâinile apostolilor, la fel, aveau putere dătătoare de viață. Gândurile apostolilor, limbile credincioșilor, totul era plin de puterea învierii. Acum doresc ca această putere, după ce am pus Cuvântul și mâinile mele, ca semn al acestei puteri prin har, ca această putere să dea viață acelor trupuri bolnave, ca ei să fie vindecați, o, Doamne, în Numele lui Isus Hristos.

Să nu fie valabil numai pentru aceste batiste, ci pentru fiecare om dintre adunare care suferă, pentru acești copii mici, pentru bătrâni, oricine ar fi, dorim ca această putere a învierii să-i învie în Numele lui Isus chiar acum. Amin.

Acum, câți din cei prezenți au primit puterea învierii? Puneți-vă mâinile unii peste ceilalți, dacă este în voi această putere dătătoare de viață. Numai necredința o poate opri. **O femeie a atins colțul hainei Sale și s-a vindecat. Un soldat roman L-a scuipat și s-a dus în iad. Vedeti? Depinde de voi unde vă aflați.** Credeți aceasta? Să aveți credință. Eu doresc să vă rugați unii pentru alții. Rugați-vă tare. Doamne scump, noi facem asta în Numele lui Hristos, singurul Nume – Fapte 4:12: *„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”*

Doamne, fă ca Numele Tău să fie viu chiar acum, pentru acești oameni, ca ei să devină proprietari ai puterii Tale.

Doresc ca Duhul Vulturului să vină la vulturii Săi, Cuvânt cu Cuvânt, până când se va descoperi plinătatea lui Hristos în fiecare în parte, pentru fiecare necaz trupesc sau duhovnicesc pe care-l au ei, Doamne, în timp ce ne punem mâinile unii peste alții. În Numele lui Isus Hristos.

Amin!

